

Efterår

Blæsten rusker i træer og buske. Bladene falder af, og træerne står nøgne og afklædte. Efterårsstormene forsøger at vælte træerne. Havet rejser sig med skum på bølgerne. Det synger af efterår derude, og vinteren står for døren. Det er hviletid for mange planter. Buske og træer afklædes.

Undervejs åbenbares skovens panorama af farver. Blomsten fin og fager har duftet færdig og har afblomstret for at dø. Men selv i nedbrydningen, lige i vissenheden, sendes der et væld af gule, brune og røde farver i de nedfaldne blades afsked.

Efteråret taler om formuldning og død – men det bærer i sig håbet om, at efter

vinter kommer vår.

Menneskets efterår indebærer også normalt en tilbagevenden til støvet. Vi skylles bort. Vi er som græsset, der gror om morgenen; om aftenen er det vissent og tørt. Hastigt går det, så flyver vi bort.

Men dermed er alt ikke sagt. For efter dødens kolde vinter venter evigheds sommer!

Så lad os gå videre i efterårets nedfaldne blade og høre det: Alle skovens træer skal råbe med af fryd for Herren; for han kommer i sin time. Da forstummer al tale om efterår.

Bent Nielsen

Frelse/fortællelse;

» Det er altid Guds opgave at dømme. Det gælder også en, der, så langt vi kan vurdere, har levet hele sit liv i troen på Jesus

Viggo Wiwe
side 10

Halloween;

» Halloween er allehelgen uden Gud. Derfor får halloween os til at se på selve døden, og for ikke at gå til i mødet med døden, gør vi os muntre over den

Robert Bladt
side 11

Kom ind;

» Jeg er kommet til at holde meget af albummet *Kom ind*. Sangskriverhåndværket er helt i top med lækre, sangbare melodier og harmoniføring med fremdrift og logik

Henrik Bay Møller
side 12

Tak til Jens Ole Christensen

150 mennesker mødte op til afskedsreception for LM's generalsekretær

AF KAJA LAUTERBACH

En fyldt spisesal på LMH var rammen for en afskedsreception for Jens Ole Christensen som LM's generalsekretær. Det skete fredag den 23. oktober i forkant af LM's landsgeneralforsamling.

Flere end 150 mennesker fra hele landet ønskede ham tillykke med de nye opgaver som præst i Fredens-Nazareth sogn i København. "Giv dem det bedste, vi har i LM: Bibelens ord sammen med Luthers og Rosenius' teologi," sagde pastor emeritus Flemming Kofod Svendsen og overrakte ham en udgave fra 1868 af Luthers prædikener.

"Det, du skal er godt, men på den vemodige måde," sagde LMH-forstander Henrik Nymann Eriksen. *Generalforsamlingen side 3.*

FOTO: KAJA LAUTERBACH

Folkekirken i Norge vil vie homoseksuelle

Over halvdelen af præsterne forventes at udnytte retten til at sige nej

Borgrund stavkirke

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Selvom valget til den norske folkekirkes 11 bispedømmeråd ikke er færdigt før 8. december, står det allerede nu klart, at der tegner sig et flertal for vielse af homoseksuelle.

Bispedømmerådene udgør det øverste organ i den norske folkekirke: Kirkemødet, der består af 116 medlemmer inklusive de 11 biskopper.

To syn på ægteskabet er ulogisk

Den mangleårige redaktør

af *Fast Grunn*, Jon Kvalbein, har i avisen *Dagen* slået til lyd for, at Kirkemødet må være forpligtet på Bibelen og bekendelsesskrifterne og ikke på medlemmernes holdning.

Der kan nemlig ikke være plads til to syn på ægteskabet, skriver han

"Logisk udelukker disse to påstande hinanden. De kan ikke være sande samtidig og kan derfor heller ikke være ilgeværdige."

Af samme grund taler han imod reservationsretten – retten til at sige nej til at vie homoseksuelle.

"At reservere sig indebæ-

rer, at man er fritaget fra normen," siger han og understreger, at en sådan ret i bedste fald kun kan blive kortvarig.

Seks ud af ti præster siger nej

I den svenske kirke har præster haft retten til at sige nej til at vie homoseksuelle siden 2009. I juli i år blev der dog stillet forslag om en ændring. Indføres forslaget, kan man ikke blive indviet til præst i den svenske statskirke uden at sige ja til at vie homoseksuelle.

Den norske avis *Dagen* kan fortælle, at seks ud af

ti norske præster siger nej til vielse af homoseksuelle i Norge. Sognepræst Runar Sjøstad mener endda, tallet er højere i den sydlige del af Norge, hvor han er præst.

Trond Laksoo, som til daglig er præst i Narvik i det nordlige Norge, går selv ind for vielser af homoseksuelle. Han mener, 40 procent er en stor fremgang i forhold til blot få år siden.

I Danmark har det været tilladt at vie homoseksuelle siden 2012. Præster har dog lov til at nægte at vie par af samme køn.

Henrik P. Jensen; Måske har Herren gang i noget stort, som skal få os til at se muligheder for mission, som vi ikke selv evner at få øje på

Webredaktør er fratrukt

Ditte Olsens ansættelsesforhold er ophørt efter gensidig aftale. Baggrunden er vanskeligheder i Intern kommunikation. Det beror på forskellige måder at sige tingene på og på forskellig kultur. Det har over tid slidt på samarbejdsrelationerne i et sådant omfang, at Luthersk Mission og Ditte Olsen har valgt at indgå en fratrædelsesaftale. Hun er dermed fritstillet.

Fra redaktionens side skal der lyde en stor tak til Ditte for arbejdsfællesskabet med hende, hendes engagement, høje faglighed og kærlighed til evangeliet.

redaktionen

Redaktør på barselsorlov

Redaktør for Tro & Mission Nicklas Lautrup-Melner fik en datter den 31. oktober. I den forbindelse er han på barselsorlov i fire uger. I den periode er menighedskonsulent Birger Reuss Schmidt konstitueret som ansvarshavende redaktør og leder af LM's kommunikation. Birger Reuss Schmidt vil også fungere som sparringspartner til Nicklas Lautrup-Melner i kommunikationsspørgsmål, indtil der bliver ansat en ny generalsekretær.

kl

Orlov og nye opgaver

Familien Mirjam og Rolf Leinum kom på orlov fra Peru den 26. oktober. Det er cirka seks uger før den planlagte orlov, da Rolf Leinum har brug for at få behandlet en knæskade. Der er planlagt returrejse for familien efter endt orlov den 6. februar 2016.

I sommer flyttede ungdomsmissionærerne Mathilde og Thomas Krüger til Juliaca for at støtte op om ungdomslederne her. En konsekvens af, at Leinums rejser tidligt til Danmark, er, at de flytter tilbage til Arequipa for at støtte op om bibelskolen. De vil fortsat stå for nogle månedlige møder for ungdomslederne i Juliaca.

Volontørerne Peter-Jan Teunissen og Simon Nielsen er i Peru for at undervise familien Leinums to ældste børn. Mens familien er på orlov vil de i stedet have opgaver på blandt andet bibelskolen i Arequipa.

kl

Sekretær for LM's ledelse

Ledelsesteamet (LT) har brug for at få tilført ekstra ressourcer, indtil der er fundet en permanent løsning på generalsekretærposten i LM.

På den baggrund er Birger Daniel Petersen blevet LT-sekretær i fire til otte timer om ugen fra mandag den 2. november. Han skal tage sig af administrative og sekretærmæssige opgaver og vil være på LM's sekretariat i Hillerød efter behov.

kl

Fokus på fordybelse og flygtninge

AF KAJA LAUTERBACH

LM's landsgeneralforsamling den 23.-24. oktober begynder med, at LM's formand, Henrik P. Jensen, aflagde beretning. To af de ting, han kom ind på, var behovet for fordybelse og udfordringer fra den nuværende flygtningesituation i verden:

Det er vigtigt, at der lokalt bliver gjort en indsats for at fastholde fordybelse i Guds ord som en del af måden, menigheden er sammen på. Find former og måder, gerne nye, hvis det gavner, som sikrer fordybelsen i Guds ord.

Vi skal gøre meget for, at der er arrangementer, hvor

Guds ord forkyndes kort og godt og på en måde, så hele familien kommer af sted, og vi kan invitere ikke-kristne med. Men vi skal samtidig passe på, at vi ikke får skiftet helt over i den grøft og glemmer de gode erfaringer og behovet for fordybelse. Vi må ikke glemme at sikre, at der også fortsat er samværsformer, der styrker fordybelsen i Guds ord: kursusforløb, undervisning, studiegrupper, hjemmearbejde, udenadslære og så videre.

....

I de sidste mange måneder har vi set store flygtningestrømme og historiske folkevandringer hen over Europa. Myndigheder og politikere famler sig frem

Henrik P. Jensen opfordrede i sin formandsberetning til, at man ikke glemmer fordybelsen i Guds ord.

Måske har Herren gang i noget stort, som skal få os til at se muligheder for mission, som vi ikke evner selv at få øje på. Mange af de folkegrupper, som nu flygter, er folkegrupper, vi har haft svært ved at nå med evangeliet på traditionel vis. Når vi ikke kan rejse til dem, så kan Gud sende dem på rejse til os.

Læs hele formandsberetningen på dlm.dk/generalforsamling.

I forsøget på at finde vej i, hvordan det skal håndteres – meningerne er mange, også blandt kristne. De politiske svar lader vi ligge, men vores kald må være at vurdere på, hvordan denne situation giver åbne døre for evangeliet og næstekærlighed.

essens;

Den velsignede afmagt

AF JENS OLE CHRISTENSEN
GENERALSEKRETÆR
JOC@DLM.DK

Forrige søndag sad min kone og jeg og læste hilsener i forbindelse med min afskedsreception. Mange gode ord, som vi siger tak for og vil gemme i hjertet.

Der var en bestemt type af de gode ord, der gjorde særligt indtryk på mig. De kom fra mennesker, som jeg på den ene eller anden måde har oplevet afmagt sammen med. Jeg mærkede en klump i halsen. Nogle gange mærkede jeg den, selv om

der ikke stod et ord om afmagten, andre steder afslørede en enkelt gløse eller en understregning det, vi særligt havde haft sammen. Det er ikke sikkert, andre ville lægge mærke til det. Men her var noget fælles.

Jeg har lagt mærke til det før: Der er få ting, der knytter os så tæt sammen som fælles afmagt. Det fællesskab er den smertefulde oplevelses tvilling. Jeg tvivler på, at det er en særlig kristen erfaring. Jeg har set den ved sygdom, dødsfald, arbejdsløshed hos mange slags mennesker.

Men denne fælles menneskelige erfaring har alligevel en særlig kristen dimension: På konferencen *Mission2015.dk* i Kolding i marts talte Niels Nymann Eriksen blandt andet om at

omfavne sin afmagt. Og han sagde en sætning, som jeg skrev ned, og som ligger i min bibel: "Vores afmagt er ikke en begrænsning, den er forudsætningen for Guds almagt."

Oplevelsen af afmagt knytter os sammen, fordi den afslører noget virkeligt om os. I den oplevelse smager vi på en fundamental virkelighed, nemlig at vi i alle relationer er afhængige af Gud.

Afmagten er nemlig ikke kun en virkelighed i de underskudssituationer, hvor vi smager på den. Den er også virkelig i de foretagsomme situationer, hvor vi handler os ud af en krise eller de hverdage, hvor de daglige rutiner fylder hele opmærksomheden. Der er kun ét sted, alle gode tanker, kræf-

ter, løsninger og kreative ideer kommer fra: Gud!

Og der er kun én faktor, der aldrig kan undværes i kristent arbejde: Helligåndens indgreb ved Ordet.

Storm P har sagt, at selv den bedste forberedelse ikke kan erstatte det rene svineheld.

Vi siger, at intet, intet kan erstatte Guds velsignelse: Guds kraft i det mislykkede og vellykkede, i fremgang og tilbageslag, i storm og stille, i ros og kritik. "For når jeg er magtesløs, så er jeg stærk" (2 Kor 12,10).

Den virkelighed har Kirsten og jeg fået lov til at leve i sammen med andre LM'ere gennem de sidste ti år.

Nogle gange har vi ubehageligt og velsignet smagt den. Men den har været virkelig hele vejen.

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dml@dml.dk
W www.dml.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Birger Reuss Schmidt, konstitueret
ansv. red.
E brs@dml.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ole Solgaard, journalist

Deadline
Stof til næste nummer skal være
redaktionen i hænde senest tirsdag
den 10. november 2015.

Artikler i Tro & Mission bliver eventuelt også lagt på LM's hjemmeside.

Bibelcitater er fra den autoriserede
oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dml@dml.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver
opsagt. Ved adresseændring bedes
oplyst både gammel og ny adresse.

Pris
Danmark: 410 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og

Grønland): 510 kr. pr. år.
Netabonnement: 190 kr. pr. år (unge
under 30 år: 100 kr. pr. år)
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man
ikke er tilmeldt betalingservice.

Annoncer
Grundpris
Kr. 9,25 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125
kroner for de første 25 ord (inkl.
overskrift). Derefter 6,50 kroner pr.
ord – max. 50 ord.

Gaver til missionsarbejdet sendes
til konto 2230 - 0726496390

Fritidsjournalister
Bornholm
P.t. ingen
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnllima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen
T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk
Sønderjylland-Fyn

Ulla Jacobsen
T 61 67 21 49
E ullajacobsen@live.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk

Carsten Skovgaard-Holm; En strategi er et styringsredskab, der udstikker retningen hen mod målet. Men det er ikke en spændetrøje

Første punkt på generalforsamlingen var forbøn for seks nye medarbejdere i LM: ungdomskonsulent *Filip Osmundsen*, landsansat forkynder med evangeliserende profil *Peter Leif Mostrup Hansen*, børnekonsulent *Janne Bak-Pedersen*, tværkulturel konsulent *Claus Kristensen*, between-konsulent *Dorthe Hjorth Schmidt* og børne-musikkonsulent *Simon Bartholdy*.

Fredag aften på LM's generalforsamling sluttede med et åndeligt samvær. *Hiddi Højgaard* havde forberedt en samling med forskellige tilbedelsessange fra *Sange og Salmer*. Medlemmerne af generalforsamlingen havde også mulighed for at dele ting fra deres liv med Gud med hinanden. Det var der flere, der benyttede sig af.

Budget for 2016 vedtaget

GF vedtog et budget for landskassen for 2016, der viser et underskud på 1,8 millioner kroner.

En af årsagerne er en nedjustering af den forventede gaveindtægt til, hvad der rent faktisk er kommet ind de senere år. En anden årsag er større udgifter til international mission, der skyldes øgede leveomkostninger i missionslandene og en svingende dollarkurs. Et meget stort arbejdsbeløb fra 2014 dækker det budgetterede underskud i 2016. *kl*

Konfliktråd i vedtægterne

Et forslag om at indføje en paragraf 13 om et konfliktråd i LM's vedtægter var til førstebehandling.

Konfliktrådet skal give redskaber til, at foreningsrelaterede konflikter kan løses mellem parterne på en ordentlig måde. Forsoning skal være en grundlæggende værdi.

Læremæssige konflikter hører stadig under lærerådet. Forslaget blev vedtaget under forudsætning af, at der foreligger en forretningsorden til behandling på Lærerådsmødet i marts 2016. Punktet drøftes igen på GF i 2016. *kl*

Genvalg til Landsstyrelsen

Tre medlemmer af LM's Landsstyrelse var på valg: *Karl Haahr*, *Ølgod*, *Helge Paulsen*, *Helsingø* og *Ole Malmgaard*, *Aarhus*. Såvel formand som næstformand for LS bliver valgt direkte på generalforsamlingen. Her genopstillede formand *Henrik P. Jensen* og næstformand *Karl Haahr*.

Ud over posterne til LS var revisor for landskassen, *Alan Bernhard*, *Revisionskontoret i Videbæk*, på valg. Generalforsamlingen tilsluttede sig genvalg på alle poster. *kl*

Generalforsamling med fokus på mission

Både international og national mission fyldte godt på dagsordenen

AF KAJA LAUTERBACH

Hvilken vej skal LM's internationale missionsarbejde gå i de kommende år? Det spørgsmål drøftede generalforsamlingen på sit møde den 23.-24. oktober i Hillerød.

Årsagen til, at det var på dagsordenen nu, er, at den nuværende strategiplan udløber om et år. Missions-teamet havde fremlagt dels en evaluering af, hvad der er nået til nu, og dels udkastet til en strategiplan for det internationale missionsarbejde i 2017-2021.

LM's kald er evangelisation

Carsten Skovgaard-Holm, der er leder af LM's missionsarbejde indledte drøftelserne med at klargøre, hvorfor det er godt med en strategi for arbejdet.

"En strategi er et styringsredskab, der udstikker retningen hen mod målet. Men det er ikke en spændetrøje – vi skal være klar til at justere, når Gud overrasker os," sagde han.

Generalforsamlingen brugte lang tid på drøftelser om mission – både i Danmark og i andre lande.

Videre slog han fast, at LM's overordnede mål er at nå de mindst nåede mennesker med evangeliet om Jesus og spurgte dernæst om en af vejene dertil kunne være en optimering af det diakonale arbejde. Bibel-skolearbejde fylder nemlig rigtig meget i LM's internationale missionsarbejde.

Der var enighed om, at LM's kald særligt er evangelisation. Derfor skal bibel-skoleundervisning fortsat vægtes højt, men missionærerne skal vise mennesker kærlighed der, hvor de er, og som de er. Ikke med bagtanker, men fordi mennesker har værdi i sig selv.

Fremgangsmåden i det enkelte land afhænger også

af de folk, der er på stedet. Både missionærer og den lokale kirke.

Udfasning i Tanzania til fordel for muslimer

I løbet af drøftelserne blev spørgsmålet flere gange rejst, om LM satser de rigtige steder.

"Måske skulle man overveje at udfase i Tanzania og flytte til andre steder på det afrikanske kontinent, hvor

der er flere unåde grupper," blev der foreslået.

Andre slog på, at man kan rykke til nye områder i Tanzania, så man ikke behøver begynde forfra i et nyt land med nyt sprog og ny kultur.

Fra 2020 forventer man, at Soma Biblia er selvfinansierende. Måske vil der være danskere ansat, men uden udgifter for LM.

Der lød også en opfordring til at tænke mere bevidst om

muligheder for at kombinere arbejde blandt unåde folk internationalt og blandt muslimer i Danmark. For eksempel er Somalifolket en af de største unåde grupper i Afrika, og der bor mange somaliere i Danmark.

Lang høringsfase før endelig vedtagelse

Efter denne førstebehandling skal strategi-udkastet i det næste år drøftes i LM-

landskabet. Blandt andre af missionærer, afdelingsmissionskonsulenter, tidligere missionærer og andre, der har "fingrene nede i mission". Der bliver også en offentlig høringsfase.

Derefter kommer strategien på generalforsamlingens dagsorden igen i oktober 2016 til endelig vedtagelse.

Masser af mission i Danmark

I oktober 2013 vedtog LM's generalforsamling at holde en pause fra strukturdrøftelse og i stedet sætte "for-nyet fokus på mission".

Her to år senere var der en opfølgende samtale, hvor de forskellige afdelinger fortalte om, hvad der sker hos dem. Alle steder i landet kunne man fortælle om inspirerende tiltag som kurser, øget fokus på børn/unge, seniorer, musik og tværkulturelle aktiviteter.

Christian F. Nissen fra LS udtrykte stor glæde over det, han hørte.

"Det er ikke nyt, at vi driver mission i LM, men det gør noget ved os, at vi fortæller hinanden om det."

Rebekka Mogensen; Jeg er helt vild med budskabet i Gospel-kids' sange. Det er *Vejledning til fred* i børnehøjde

18-årig gymnasieelev starter børnekor

Rebekka Mogensen bad Gud om at give hende et skoleskema, der gav plads til at starte koret op

AF KAJA LAUTERBACH

"Hvorfor starter du ikke et kor op?"

Rebekka Mogensen fra Astrup i Vestjylland var leder i LM's juniorklub i byen, og en dag fik hun det spørgsmål af et par af pigerne. Der havde tidligere været et børnekor i byen, som de havde sunget i, og det ville de rigtig gerne igen.

Den 18-årige gymnasieelev elsker at se børn synge.

"Det er en fest at se børn synge. Det bobler indeni, og jeg ville så gerne holde fest med de børn," siger hun.

Derfor bad hun over sagen. Hun bad helt konkret om, at Gud ville give hende et skema, der gav plads til det

Det hele faldt på plads, og nu mødes hun og en hjælper, Maja Christensen, der går i ottende klasse, hver tirsdag eftermiddag med otte piger fra 0.-6. klasse i Astrup missionshus.

De er alle piger, men Rebekka Mogensen understreger, at det ikke er meningen, at koret skal være et pigekor. Drengene er også velkomne.

Bruger mange sange

Rebekka Mogensen har været med på LM's musik-

Børnekoeret i Astrup er i gang med opvarmningen, før den ugentlige øvelse går rigtigt i gang.

lejr i flere år. Hun har spillet klaver, siden hun gik i første klasse, og hun har også selv sunget i børnekor.

Nogle af de sange, hun selv sang dengang, bruger hun i børnekoeret nu.

Hun skal bruge mange sange, for børnene møder en ny sang hver uge, og hun finder også sange ved at kigge

i Nodebasen og købe noder der. Hun har også tanker om at bruge noget fra Gospel-kids.

"Jeg er ikke nået til det endnu, men jeg er helt vild med budskabet i deres tekster," siger hun.

Hun er i gang med at læse bogen *Vejledning til fred* og oplever, at budskabet her

og i Gospel kids-sangene er det samme. I sangene er det bare sagt i børnehøjde.

"Det er helt vildt at møde det samme budskab i så glade sange," siger hun

Ud over den nye sang hver uge synger børnene i Astrup også alle de "gamle" sange igen og igen. Og der skal også altid være plads til en

leg, mener Rebekka Mogensen.

Møder stor opbakning

Rebekka Mogensen har hørt fra forældre til korbørnene, at flere af dem altid kommer hoppende og dansende hjem.

Hun mærker også selv deres begejstring, og hun

elsker det.

"Engang købte jeg det lille musikinstrument kazoo og brugte det til en af sangene. En pige havde aldrig set sådan en før, men blev så begejstret, at hun gik hjem og købte sin egen," fortæller hun som eksempel.

Og det er ikke kun børnene og deres forældre, der er glade for, at der nu igen er et børnekor i Astrup.

Den unge korleder har mødt stor opbakning, og mange har sagt, at de gerne vil hjælpe til med det, de kan. Det har gjort, at hun kunne overskue at få stablet koret på benene.

For eksempel er der nogle fra LM-kredsen, der kommer med boller eller brød hver gang, så korsamlingerne kan begynde med, at børnene, der kommer lige fra skole, kan få noget at spise.

Nyder det her og nu

Rebekka Mogensen går i 2. g på Vestjysk gymnasium i Tarm. Når hun bliver student om halvandet år, vil hun gerne på LMH og ud at rejse.

Hun tillader ikke sig selv at tænke på, hvad der så skal ske med koret.

"Gud ville, at jeg skulle have et kor nu, og det nyder jeg her og nu," siger hun.

Både nye og erfarne kræfter til Tanzania

To missionærfamilier er ansat til at rejse ud i løbet af 2016

AF KAJA LAUTERBACH

Stine og Rasmus Roager er blevet ansat til opgaver i Tanzania – dels med at styre økonomi og LM's områder og bygninger i Dar es Salaam og dels med jordemoderfaglige opgaver.

Efter kurser og sprogskole er familien, der også tæller børnene Anders på syv år, Ingrid på fire år og Alfred på 11 måneder, klar til at tage fat på opgaverne i januar 2017.

"Vi er utrolig glade, men samtidigt også meget ydmyge over for, at Gud har ledt os på vej, så at vi nu er

blevet ansat som missionærer for LM," siger de.

Genbrugsmissionærer

Ruth og Phillip Bach-Svendsen rejste første gang til Tanzania som missionærer i 1992. I sommeren 2016 rejser han ud igen for at afløse Peter Olofson som forlagsleder i Soma Biblia. Parret er ansat til 2020.

Ruth følger efter til Arusha i 2017, når deres yngste søn er færdig på gymnasiet.

"Det er ganske enkelt overvældende – både det nye kald, vi har fået, og andres glæde over nyheden," siger de.

Læs mere på dlm.dk/nyt.

Alfred, Rasmus, Ingrid, Anders og Stine Roager.

Ruth og Phillip Bach-Svendsen

Birger Reuss Schmidt; Vi er som kristne sendt til hele verden, men hvem er jeg personligt sendt til? Hvilke medmennesker skal jeg særligt bede for og blive venner med?

Mission er en måde at leve på

Menighedskonsulent Birger Reuss Schmidt er ikke så optaget af at få flere aktiviteter i gang, men opfordrer LM'erne til at få flere ikke-kristne venner

PER WESTH JENSEN

Birger Reuss Schmidt er menighedskonsulent i LM, og han ønsker at sætte mission på dagsordenen i LM-forsamlingerne.

"I LM er vi rigtig gode til strukturer og rammer, men nogle af os har måske et efterslæb, når det handler om relationer, både internt men i høj grad også udadtil," siger Birger Reuss Schmidt, der siden begyndelsen af 2015 har været ansat som menighedskonsulent i LM.

Han arbejder på fuld tid med at fremelske mere mission i Danmark, og et af hans indsatsområder er at fremme venskaber mellem mennesker. LM'erne skal ifølge Birger Reuss Schmidt have gode venner uden for det missionske miljø, som man er parat til at leve sammen med i hverdagen.

"Jeg tror, at vi mange steder er blevet lidt for lukkede omkring os selv. Vi skal hjælpe hinanden til at se værdien i ikke bare at have ikke-kristne bekendte, men også venner, som vi elsker, fordi Jesus elsker både os og dem."

Der er brug for et fornyet fokus på mission
Birger Reuss Schmidt er

Birger Reuss Schmidt vil meget gerne have gang i dialogen i LM-forsamlingerne om, hvordan det liv, der forkyndes fra prædikestolen, leves i dagligdagen.

tidligere redaktør af *Tro & Mission* og havde i samme periode en 20 procent-stilling som frimenighedskonsulent. Han understreger, at den nye stilling som menighedskonsulent er for hele LM og ikke kun for frimenigheder.

"Det er et udspring af LM's generalforsamling i 2013, der satte strukturdebatte på pause og bragte

et fornyet fokus på mission på banen. Menigheds-konsulentens opgaver er derfor i direkte forlængelse af denne satsning. Nu skal der ikke længere diskuteres frimenighed og kreds, men vi har et fælles anliggende og en fælles opgave," siger Birger Reuss Schmidt og fortsætter:

"Mange LM'ere yder en stor missionsindsats i det

daglige, og det er der grund til at glæde sig meget over. Men helt overordnet har vi brug for at spørge, hvordan vi bliver bedre til at drive mission. Hvordan vi kommer ud over rampen med evangeliet."

Forkyndelsen står centralt
Menighedskonsulenten mener, at mission ikke bare er

enkelstående aktiviteter, men mere en måde at leve livet på.

"Vi er som kristne sendt til hele verden, men hvem er jeg personligt sendt til? Hvilke medmennesker skal jeg særligt bede for og blive venner med? Hvem skal jeg dele evangeliet med? Det er spørgsmål, enhver må stille sig selv," lyder det fra Birger Reuss Schmidt.

"Jeg kender nogle LM'ere, som er begyndt at cykle sammen og finder stor glæde ved det. Pointen er, at de også inviterer deres ikke-kristne venner med i dette fællesskab. Det er et godt eksempel på, hvordan vi kan få venner uden for det kristne miljø og jeg tror, at Gud så også vil give os mulighed for at dele evangeliet med dem."

Dialog fremmer budskabet

Menighedskonsulentens arbejde er baseret på forkyndelse. Birger Reuss Schmidt fortæller, at han for eksempel kommer ud til en lille møderække eller en weekend med tre til fire møder. Efterfølgende tilbyder han gerne et opfølgende møde med bestyrelsen.

Han vil også meget gerne give mulighed for respons og gruppesnak undervejs

i møderne. Han mener, at dialog er rigtig godt for en proces, hvor det handler om at omsætte det talte ord til praksis.

"Vi har nok nogle gange i LM talt for lidt om, hvilke konsekvenser evangeliet får i vores liv. Jeg tror, at vi gennem forkyndelse kombineret med samtale kan hjælpe hinanden til at omsætte forkyndelsen i vores eget liv."

Fællesskabet er en kæmpe resurse

For at leve det liv, som forkyndes fra prædikestolen, kræver det, at man er en del af et kristent fællesskab. Og netop fællesskabet er en resurse, som mange LM'erne kunne gøre mere brug af, mener Birger Reuss Schmidt. Han fremhæver, at LM'ere er gode til at lave ting sammen inden for LM's arbejde, som for eksempel børneklub og ungdomsforeninger. Men uden for organisationens rammer lever mange deres kristenliv mere eller mindre isoleret.

"Vi kan blive bedre til at hjælpe hinanden med de udfordringer, vi står i. Både personligt men også i forhold til de mennesker, vi gerne vil nå med evangeliet. Det kræver åbenhed og bevidsthed om mulighederne, siger Birger Reuss Schmidt."

Norea har visioner for store dele af verden

AF ULLA JACOBSEN
FRITIDSJOURNALIST

Ordet fra ApG 1,8 "...I skal være mine vidner ... lige til Jordens ende" kom til at stå meget stærkt ved Norea Danmarks visionsdag den 25. oktober.

En lokalt forankret Central-asiatisk medarbejder fra Trans World Radio (TWR) tog

os med på en rejse til de fem centralasiatiske lande med i alt 68,7 millioner mennesker. I 1990 var der cirka 100 kristne, i 2007 30-40.000 førstegenerationskristne.

Et sted spurgte en mand ham, hvorfor der aldrig var nogen, der havde fortalt ham om Jesus.

Radio i stedet for bibles

I de fem centralasiatiske lande er hele Ny Testamente først blevet oversat inden for de seneste 25 år og kun to af landene har hele Bibelen. De kristne radlousendelser har derfor afgørende

betydning. Der sendes både kvinde-, ungdoms- og familieprogrammer, til bedneværk og husmenigheder.

Mange lytterbreve vidner om værdien og efterspørgslen.

En lytter har skrevet: "... i fem dage har jeg lyttet til den kristne radio og grædt af glæde og takket Gud. Min vidunderlige Gud har omsorg for mig og har gjort mig lykkelig ..."

Millioner af tv-seere

Noreas daglige leder Ole Sørensens, tog en hurtig overflyvning over deres hoved-

projekter i Etiopien, Eritrea, Cambodja, Indien, Indonesien, Kina, Albanien, Project Hanna, web-radioen, Lyset og Livet og SAT-7, som Norea er engageret i.

SAT-7 er en dynamisk tv-station, som sender via satellit til arabisk-, farsi- og tyrkisktalende i Mellemøsten, Nordafrika, Europa og Centralasien.

En uvildig undersøgelse afslører, at stationen har over ni millioner børn som seere i de godt fem lande, som blev undersøgt.

På visionsdagen var der mulighed for at handle i

Norea-shoppen, der blandt andet sælger tasker, tørklæder og punge lavet af kvinder

i Indien, samt handsker og strømper fra Peru. Overskuddet går til arbejdet i Indien.

verden;

» **Ariel og Nour;** Hvis mennesker oplever forsoning i hjertet, bør der også blive forsoning mennesker imellem

Musalaha gør fjender til venner i Israel

Den eneste vej til forsoning mellem jøder og palæstinensere er gennem Kristus

Ariel og Nour fra forsoningsorganisationen Musalaha rejste rundt i Danmark fra 21.-29. oktober for at fortælle om arbejdet.

AF KAJA LAUTERBACH

Nour og Ariel er henholdsvis palæstinensere og jøde, men de er begge Israels statsborgere. Og så er de begge dybt engagerede i den kristne forsoningsorganisationen Musalaha.

Konflikten mellem jøder og palæstinensere i Israel går flere hundrede år tilbage. Den har religiøse undertoner, men hovedsagen er kultur og ønsker om et hjemland fra begge sider, mener de to unge israelere. De understreger, at mange

har en tendens til at glemme, at kristendommen begyndte i denne region. Samtidig føler jøder en meget stor tilknytning til landet, og mødet mellem kristne palæstinensere, der har boet i området i århundreder, og jøder kan forøge konflikten.

Kristus er den eneste vej til forsoning
Jøder og palæstinensere lever meget opdelt i Israel og har stort set intet med hinanden at gøre i det daglige. I Musalaha skaber de imidlertid mødesteder.

"Folk kommer med deres

egen identitet. Mange er dybt sårede og lever i frygt, men her lærer man, hvordan man skal takle situationen. Det handler om at lære at lytte til den anden side og nogle gange tie stille," siger de to repræsentanter.

"Nogle gange kan man godt høre de andres historie som et angreb på en selv. Det kan være en stor udfordring. Og nogle gange kan vi føle, at det, vi har gang i, er spild af tid."

Ariel og Nour fortæller, at Israel er et sted med et højt spændingsniveau, og hvor frygt er drivkraften bag det,

mange gør.

"Men modsat mange tror vi på dialog, og vi tror, at den eneste vej til forsoning er gennem Kristus. Hvis mennesker oplever forsoning i hjertet, bør der også blive forsoning med mennesker."

Ariel og Nour understreger, at både jøder og palæstinensere er fulde af fordomme og fastlåste meninger om hinanden.

"I Musalaha vil vi lære dem, at Kristus elsker os alle lige højt, og hvis han døde på korset for os for at skabe fred med Gud, kan vi også skabe fred med hinan-

Organisationen Musalaha (forsoning på arabisk) blev grundlagt i 1990. Dens formål er at fremme forsoning mellem israelere og palæstinensere.

Musalaha arbejder ud fra bibelske forsoningsprincipper ved at bringe jøder og palæstinensere sammen for at opbygge relationer. De har arbejde blandt børn, teenagere, unge, voksne og kvinder. Det er blandt andet sommerlejre, kvindekonferencer, sportsbegivenheder, gademøder, forsoningskonferencer og oplæring af ungdomsledere, sociale aktiviteter og udgivelse af materialer.

Inden for de sidste tre år har de engageret sig i brobyggerprogrammer, der tilbyder tværeligøse ørkenmøder, seminarer og oversøiske konferencer.

Læs mere på Israelsmissionen.dk og musalaha.org.

FOTO: ARNE PEDERSEN

den gennem ham," siger de. En af de aktiviteter, Nour lægger mange kræfter i, er fælles sommerlejre for børn fra både Vestbredden, Gaza og Israel.

mig til," siger hun og sammenligner det med, når nogle ikke kan forholde sig til, at man både kan være jøde og kristen.

"I samlingerne i Musalaha arbejder vi meget med vores egen identitet. At den indre konflikt ikke behøver være der, fordi man godt kan være både palæstinenser og israeler på samme tid," siger Nour.

Mange unge både israelere og palæstinensere har det første møde med nogen fra den anden gruppe, når de kommer i militæret. Ariel havde været sammen med palæstinensere før da, og det ser han som et stort privilegium.

"Derfor vidste jeg, at dem fra Vestbredden er mennesker som mig – ikke bare 'fjender'," siger han.

Palæstinenser og israeler på samme tid

Nour er født og opvokset i Nazaret. Her bor der 80.000 arabere, men ingen jøder, og første gang Nour mødte en jøde, var i Musalaha. Jøderne i Musalaha er kristne, som hun selv er, og det var mærkeligt for hende at have et fællesskab med dem.

"Min familie taler en palæstinensisk dialekt af arabisk, og jeg er vokset op med arabisk kultur og mad. Men jeg har israelsk pas og taler også hebraisk. Det giver en konflikt i mig, som jeg har rigtig svært ved at forholde

Nyt netværk for bibeltro i Svenska Kyrkan

Præster vil vende tilbage til kirkens hovedspor: gudstjeneste, undervisning, diakoni og mission

AF PER WESTH JENSEN

Der er et behov for at samle bibeltro kristne i et netværk inden for den svenske folkekirke.

Det mener flere præster, der er gået sammen om at starte det nye netværk *Vägen*.

Målsætningen er ifølge netværkets hjemmeside at arbejde for en Jesuscentreret vækkelse i det svenske folk. Det fremgår også, at netværket vil arrangere årlige inspirations- og be-

dedage.

"Vi ønsker med ord og handling at vise, at Svenska Kyrkan er funderet på Guds ord", siger en af netværkets ledere, Hans Lundaahl, ifølge den svenske avis *Dagen*.

Han mener, at den svenske folkekirke ofte taler mere om politiske emner, end den forkynder evangeliet.

For eksempel har klimaspørgsmålet og anerkendelsen af en palæstinensisk stat fyldt meget i kirken, siger Lundaahl, der selv har

været præst i Evangeliska Fosterlandsstiftelsen.

"Man skal kunne diskutere disse spørgsmål, men hvis de bliver kirkens kerne-spørgsmål, har vi misforstået noget," siger han.

Positivt bidrag, der fremhæver Bibelen

Hans Lundaahl understreger over for avisen *Världen idag*, at netværket er tænkt som et positivt bidrag, der fremhæver Bibelens vigtigste styrker.

Netværket er endnu i opstartsfasen, men Hans Lun-

daahl fortæller til *Världen idag*, at man ønsker at have støttende samlinger forskellige steder i landet.

"Netværket kan blive stort eller lille. Det er ikke det vigtigste. Vi vil gerne fortælle folk i Sverige og den svenske kirkes folk, at der er mange mennesker i dag, der tror, at Svenska Kyrkan er ved at blive tømt for sit centrale indhold. Vi er mange, der ønsker at vende tilbage til kirkens hovedspor: gudstjeneste, undervisning, diakoni og mission," siger Hans Lundaahl.

Det nye netværk ønsker at øge fokus på det centrale indhold i Svenska Kyrkan.

FOTO: MARCUS NYGREN

kirke;

Thomas Skov; På Hotel Scandic Hvidovre fjernede vi de nye testamenter, fordi de var slidte og ikke opdaterede. Gæster kan låne en bibel i receptionen eller bruge en online-version

Færre bibler på danske hoteller

Receptionschef: Vi vil ikke støde gæster med en anden religion

AF KAJA LAUTERBACH

For 20 år siden var det en selvfølgelighed, at man kunne finde Det nye Testamente i natbordsskuffen på hotelværelset. Sådan er det ikke i dag.

Det forklarer Tommy Petersen, der er formand for Gideonitterne i Danmark, til Kristeligt Dagblad.

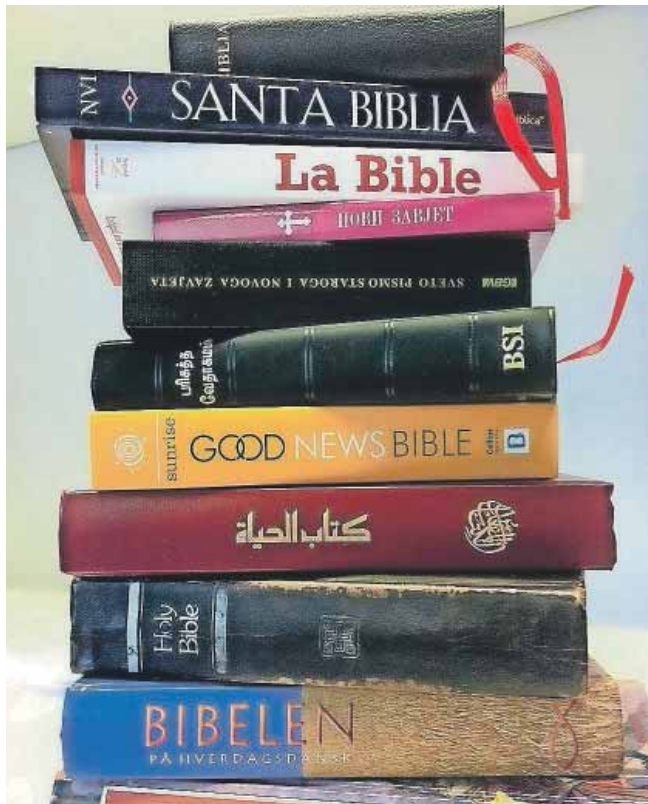
"Det skyldes, at flere hoteller enten ikke mener, at der er et behov for at have Bibelen liggende, eller at de er nervøse for at støde gæster med en anden religiøs overbevisning.

Det sidste bekræfter receptionschef Phillip Mortensen på Cabinn Scandinavia Hotel på Frederiksberg:

"Vi har gæster med mange forskellige nationaliteter, der tror på mange forskellige ting, og vores hotelværelser skal være neutrale. Hvis folk vil have en bibel på værelset, må de selv medbringe den."

Gæster spørger ikke efter dem

På Hotel Scandic Hvidovre

fjernede de Det nye Testamente fra hotelværelserne i 2012, og de har ikke oplevet, at gæsterne har spurgt efter det.

"Vi fjernede bøgerne, fordi nogle var slidte, og andre ikke var opdaterede," forklarer hoteldirektør Thomas

Skov til KD.

I stedet kan gæsterne låne en bibel i receptionen eller få adgang til en online-bibel på internettet.

Behøver ikke åbne skuffen

På Hundested Kro og Hotel

På Cabinn Scandinavia Hotel kommer gæster med mange nationaliteter. De må selv tage en bibel med, hvis de vil have den på værelset, siger receptionschefen.

har man valgt at beholde Det nye Testamente på værelserne.

Kromand Kim Foss Andersen kan ikke forstå, at det skulle være et problem, at de ligger der.

"Når der kommer folk med en anden tro, behøver de ikke at åbne den skuffe," siger han.

Det samme siger Tommy Petersen fra Gideonitterne:

"Vi synes, Guds ord skal være tilgængeligt, men det er op til den enkelte, om man har brug for det eller ej. For nogle ligger det der bare, men for andre kan det give både tryk og trøst."

Læs om Gideonitterne på www.gideonitterne.dk

Færre kristne i USA går ind for dødsstraf

De fleste tilfælde af dødsstraf i USA sker i bibelbæltet i sydstatene

Et stigende antal amerikanere går ikke længere ind for dødsstraf. Ifølge *Kristeligt Dagblad* er opbakningen faldet fra knap 80 procent i 1990'erne til cirka 56 procent i dag. Det skyldes ifølge avisen mindre frygt for kriminalitet og øget bekymring over retssystemet.

Ifølge Wikipedia er over 1.000 mennesker blevet henrettet i USA siden 1976. 31 ud af de 50 delstater praktiserer dødsstraf, og derudover kan de føderale myndigheder kræve dødsstraf for visse forbrydelser.

Finder begrundelse i 1 Mosebog

I de seneste 40 år har flere end 85 procent af alle henrettelser i USA fundet sted i det såkaldte bibelbælte i Syden, hvor evangelikale har en fremtrædende position i samfundet både politisk og kulturelt. Delstaten Texas har stået for 36 procent af alle offentlige henrettelser.

De evangelikale har blandt andet henvist til 1 Mosebog 9,6 i Bibelen for at blåstempe princippet om dødsstraf. Her siger Gud til Noa: "Den, der udgyder menneskets blod, skal få sit blod udgydt af mennesker."

Erkender den voksende teologiske modstand

Men også blandt de evangelikale er der en bred tendens til opblødning i det spørgsmål. Mange udtrykker nu skepsis over for den moralske berettigelse af statslige henrettelser.

Den store evangelikale paraplyorganisation National Association of Evangelicals (NAE) har siden 1973 bakket op om brugen af "den ultimative straf" i retssystemet. Den har dog netop udsendt en resolution, hvori den justerer sin holdning og anerkender den voksende sociale og teologiske modstand mod dødsstraffen.

KI

Kristne organisationer beder politikere og biskopper genoverveje juridisk kønsskifte

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

I en ny rapport om de kirkelige og samfundsmæssige konsekvenser af juridisk kønsskifte opfordrer Carsten Elmélund Petersen, biskopperne og folkekirken til ikke at acceptere et menneskesyn, der reducerer kønnet til menneskets personlige oplevelser. Carsten Elmélund Petersen, der er lektor på Dansk Bibel-Institut er forfatter til rapporten.

Loven skaber nemlig store problemer for en række institutioner i samfundet, svigter de transsekuelle og tilsidesætter børns ret til at kende deres biologiske rødder. Samtidig opfordres politikere til at gennemtænke

loven igen.

LM har sammen med en række andre organisationer på folkekirkens høretelefon støttet rapporten, der kan hentes på LM's hjemmeside, www.dlm.dk/faelles-udmeldinger.

Loven vedtaget alt for hurtigt

1. september 2014 blev det tilladt at skifte køn, hvis man ikke føler sig som det køn, ens kønsdele vidner om. Man behøver således ikke en kønsskifteoperation for at få en anden kønsstatus juridisk set.

Loven blev vedtaget alt for hurtigt, og uden at der havde været en egentlig debat om konsekvenserne, mener konstitueret generalsekre-

tær Carsten Skovgaard-Holm. Han hilser derfor den nye rapport velkommen. Det er en meget grundig og seriøs afdækning af de mange problematiske forhold, som juridisk kønsskifte fører med sig, siger han.

I februar i år blev loven fulgt op af et officielt brev fra biskopperne til kirkeministeren. Her fortalte Københavns biskop Peter Skov-Jakobsen, at det var biskoppernes opfattelse, at "har man fået myndighedens godkendelse til at skifte personnummer, da er den pågældende at betragte som tilhørende det tilsvarende køn."

Hvilket menneskesyn er vores fundament?

Dermed kan en præst i fol-

kekirken ikke sige nej til at vie to personer, der har samme biologiske køn, hvis de juridisk set har hver sit køn.

Rapporten klargør, at dette er et klart brud med Bibelens syn på kønnene og stiller desuden spørgsmålstegn ved, hvorfor præsterne ikke kan sige nej til at vie personer, der har fået juridisk kønsskifte, når de har en lovfæstet ret til at sige nej til at vie fraskilte og homoseksuelle par.

Carsten Skovgaard-Holm mener også, at biskoppernes beslutning er forkert.

"Det er uforståeligt, at biskopperne jappede sagen igennem så hurtigt," siger han.

"Beslutningen er på kol-

lisionskurs med Bibelens menneskesyn og den bibelske forståelse af køn."

"Der er i høj grad brug for, at Folketinget genovervejer loven, og at biskopperne revurderer de kirkelige konsekvenser. Det handler om dybe menneskelige værdier og om, hvilket menneskesyn vi vil have som fundament for vores samfund og kirke," siger Carsten Skovgaard-Holm.

Omsorg for folk, der kæmper med kønnet

Rapporten kalder også på, at man i kirken tager imod transsekuelle og andre, der kæmper med at acceptere deres biologiske køn. Ikke for at støtte, at grænsen mellem kønnene udviskes,

men for at tage imod og yde omsorg for det menneske, der kæmper med sit køn, og hjælpe det "til at have sin identitet i relationen til Kristus."

Den konstituerede generalsekretær understreger også nødvendigheden af, at man tager sig af mennesker, der oplever uoverensstemmelse mellem deres biologiske køn og deres oplevede køn.

Per Westh Jensen; Til forskel fra andre højtider, har allehelgen ikke direkte forbindelse til en bibelsk begivenhed

Allehelgen er sorgens og håbets dag

Helligdagen rummer et kristent kernebudskab om Jesu sejr over døden

AF PER WESTH JENSEN

Når urene stilles tilbage, og eftermiddagene bliver mørkere og mørkere, finder vi en af kirkeårets sidste højtider – allehelgen. I den folkekirkelige tradition falder allehelgen altid på den første søndag i november.

Her mindes menigheden de, som i løbet af året er gået bort. Mange steder læses navnene på de døde op, og nogle kirker afholder særlige mindegudstjenester.

Men i kristen sammenhæng nøjes man ikke med at sørge og erindre de døde, for allehelgenssøndag er også en dag, hvor der tales om den nye himmel og den nye jord. Det er en dag, hvor håbet om opstandelsen også klinger med.

Allehelgen er en mindedag

Den 1. november blev første gang taget i brug som helligdag omkring år 610 af paven i Rom. Han ønskede at indføre en mindedag for alle kristne martyrer.

Jesu har besejret døden, og når vi tror på ham, kan vi se frem til en opstandelse ligesom hans. Det fejrer vi til allehelgen.

har fået et folkeligt gennembrud her til lands.

Et væsentligt bibelsk indhold

Til forskel fra julen, der har sine bibelske rødder i Jesu fødsel, og påsken, der bygger på begivenheder i både Det Gamle og Det Nye Testamente, har højtiden allehelgen ikke direkte forbindelse til en bibelsk begivenhed.

Men det er et bibelsk hovedtema, at døden er besejret gennem Jesu død på korset.

Og i Det Nye Testamente kaldes alle kristne for "hellige", fordi de er taget ud af verden, rensat i Kristi blod og forenet med Kristus. Den kristne markering af allehelgen har derfor et væsentligt bibelsk indhold.

Godt hundrede år senere blev dagen fejret i den katolske kirke som en festdag for de helgener, der ikke havde en speciel dag. Deraf navnet allehelgensdag.

Da man omkring år 1000 ønskede at mindes årets

almindelige døde, udvidede man med en allesjælesdag, som blev lagt på den 2. november. Her kunne man med bøn og ofre hjælpe de afdøde, der ifølge den katolske tro var havnet i skærildnen.

Da reformationen i 1500-tallet brød frem i Danmark, medførte det mange forandringer. En af forandringerne var, at allehelgensdag og allesjælesdag blev slået sammen til én mindedag for alle kristne, der var døde i

troen på Kristus.

Ifølge Dansk Folkemindesamling blev allehelgensdag i 1770 flyttet fra den 1. november til den første søndag i november, hvor den stadig er placeret. Det er dog en helligdag, som aldrig rigtig

Halloween har rødder i keltisk nytårsfest

Spørgsmålet er, om det oprindelige fokus på de dødes ånder er helt forsvundet

Halloween fejres i dag i børnehaver, fritidsklubber, gymnasier og sågar på plejehjem rundt om i landet. Børnene udhuler græskar og oplyser dem med stearinlys. På biblioteker kan man høre uhyggelige historier og blive sminket som skeletter eller hekse. Man kan deltage i fakkeloptog gennem byens gader eller arbejdspladsens uhyggelige temafrokost.

Alt dette er et forholdsvis nyt fænomen i Danmark. Halloween, der er et gammelt engelsk udtryk for allehelgensaften, blev først ført her til landet fra USA i løbet af 1990'erne. Traditionens rødder går dog helt tilbage til keltisk folketro.

Fra kelterne via USA til Danmark

På de britiske øer fejrede de

før-kristne keltere en stor nytårsfest omkring den 1. november.

Kelterne mente, at de, der var døde i løbet af året, på dette tidspunkt mellem det gamle og det nye år rejste til de dødes rige. Derfor var der en ekstra stor aktivitet blandt ånderne på denne tid, og man tændte blandt andet store bål for at holde de onde ånder på afstand.

Mange år senere udvandrede tusindvis af skotter og irere til Nordamerika. Med sig i bagagen havde de blandt andet den gamle keltiske tradition, som i USA udviklede sig og blev en af landets helt store festdage – halloween. Et karneval med masser af slik, skræmmende kostumer og uhyggelige dekorationer på dørene. I 1990'erne lærte danske

børn og unge halloween at kende gennem amerikanske tv-serier og film. Desuden var supermarkeder, legetøjsforretninger og blomsterhandlere stærkt medvirkende til at få halloween inden for landets grænser.

Nye traditioner tilpasses livssynet

Ifølge Else Marie Kofod fra Dansk Folkemindesamling er de nye traditioner, vi tager til os, stort set uden reelt indhold. Der har måske eksisteret elementer af tro og alvor i ældre tid, men de er stort set forsvundet nu. Nye traditioner ændres og tilpasses til et moderne livssyn, og der må gerne være lidt gammel og hyggelig folketro i danskernes halloween, men en alvorlig baggrund med død, djævl og

Helvede skubber de fleste danskere bag sig.

I USA er der delte meninger blandt konservative kristne om, hvordan man bør forholde sig til halloween. Sydstatsbaptisten Pat Robertson kalder for eksempel halloween for "Djævelens festival" og mener derfor ikke, at kristne kan deltage i festlighederne.

Den anglikanske præst og professor Justin Holcomb er også en teologisk konservativ kristen, men han repræsenterer en anden tilgang. Justin Holcomb peger på, at det onde i verden omkring os ikke kan påvirke den kristne tro, da synd ikke primært er "ude i verden" men først og fremmest kommer inde fra ethvert menneskes hjerte.

Per Westh Jensen

Selv om halloween er en forholdsvis ny tradition i Danmark, møder man den nu alle vegne – her i Tivoli.

TEMA

Roar Steffensen; Den lutherske hovedtanke om troen på Kristus alene er en vigtig teologisk modvægt til den peruanske allehelgensfejring

Kirken i Peru tager kampen op mod forfædredyrkelse

Den katolske allehelgensfejring er blandet med traditionel religion

AF PER WESTH JENSEN

I Peru handler allehelgen meget om fællesskab med de afdøde og om at føre de gamle traditioner videre til næste generation.

Men en markering af reformationsdagen kan fungere som et luthersk alternativ, fortæller tidligere LM-missionær i Peru Roar Steffensen.

"Når det bliver allehelgen, sætter mange peruanere deres yndlingsretter eller traditionelle peruanske retter frem til de afdøde slægtninge for at modtage dem med respekt," siger Roar Steffensen.

Han er nu præst i Hedensted Valgmenighed, men er også pendlermissionær for LM.

"Det skyldes en almindelig udbredt forestilling om, at de døde kommer tilbage til deres huse den 1. november for at besøge familierne og for at se til deres ejendele."

"Flere steder pynter man også op i hjemmene og sætter et alter op inde i huset, som måske har et billede af den afdøde eller forskellige ting, der har tilhørt vedkommende," siger LM-missionæren.

Han forklarer, at der dagen efter allehelgen afholdes en alledødsdag, hvor man tager pynten fra huset med ud på gravpladserne. Her holder man en stor fest med musik, mad og masser af alkohol og er på den måde sammen med de døde og kan mindes dem.

Allehelgen i den lutherske kirke

Hvis en allehelgensfejring falder på en søndag, kan man opleve, at der kommer

I Arequipa i Peru samles familierne for at holde fest på gravpladserne på allesjælesdag den 2. november.

færre til gudstjeneste i den lutherske kirke.

Folk samles i familierne, og mange evangeliske kristne vælger derfor at være med til familiesammenkomsten hos deres katolske slægtninge, siger Roar Steffensen, der anfører, at den katolske tænkning om

skærsilden også præger allehelgen i Peru.

Familien til de afdøde er i en position, hvor de gennem deres fest eller handlinger for den afdøde kan sikre, at vedkommende kommer hurtigt gennem skærsilden og ind i himmeriget.

"Derfor er den lutherske

hovedtanke om troen på Kristus alene en vigtig teologisk modvægt til den peruanske allehelgensfejring," siger Roar Steffensen.

Reformationsdag som modvægt

Den evangelisk-lutherske kirke i Peru tæller i dag

Roar Steffensen var udsendt til som missionær til Peru sammen med sin familie fra 2002-2007.

Familien boede i Arequipa, hvor han var engageret i forskellige former for bibelundervisning.

Efter hjemkomsten til Danmark var han blevet generalsekretær for Bibellæser-Ringen i fem år, og siden august 2012 har han været præst i Hedensted Valgmenighed.

Roar Steffensen er stadig engageret i bibelundervisning i Peru. Han producerer bibelundervisning på video til brug for den Lutherske Kirke. Produktionen foregår i Danmark, men han rejser til Peru og præsenterer og introducerer materialet, når det skal i brug – cirka tre uger om året.

Lige nu er han i gang med at udarbejde undervisningsmateriale over Romerbrevet. Det er et tre-årsprojekt. Han har tidligere lavet videoer over Galaterbrevet og Efeserbrevet.

Læs mere på projektets hjemmeside roarsteffensen.wix.com/peru.

cirka 1.000 aktive medlemmer fordelt på 30 menigheder. Flere steder forsøger menighederne at skabe et alternativ til den peruanske allehelgensfejring, siger Roar Steffensen.

Man har valgt at bruge reformationsdagen, som falder den 31. oktober – altså stort set samtidig med allehelgen – som et forsøg på at få et andet indhold i de dage, hvor ens familie er optaget af de afdøde og festerne.

Reformationsdagen er en markering af, at Martin Luther på allehelgensaften i 1517 slog de 95 teser om afladen op på kirkedøren i Wittenberg i Tyskland og dermed satte gang i reformationen af kirken.

I Arequipa holder man fælles gudstjeneste for alle de lutherske menigheder, hvor man mødes ét sted og holder gudstjeneste med forkyndelse og forskellige aktiviteter.

Et år blev det også til et optog igennem byen, hvor alle menigheder gik i en stor flok og havde lavet plakater med menighedernes navne og nogle reformatoriske slagord, fortæller Roar Steffensen.

Han forklarer, at det er forskelligt hvordan reformationsdagen markeres, men at der er tradition for at gøre det på den søndag, der ligger tættest på den 31. oktober.

Næsten ingen danske kirker markerer begivenheden.

Allehelgensdag

falder den 1. november. Det gælder både i Den danske Folkekirke og ude i verden.

Allehelgensaften

er aftenen inden allehelgensdag, altså den 31. oktober. På engelsk kaldes denne dag for halloween.

Allehelgenssøndag

er altid den første søndag i november. Den søndag markeres allehelgensdag i folkekirkens gudstjeneste.

Allesjælesdag

markeres ikke i folkekirken, men er en katolsk fejring, der falder den 2. november.

TEMA

Viggo Wiwe; I begravelsessamtalen kommer der meget let sjælesørgeriske ting ind, hvor jeg også får anledning til at sige noget om det kristne håb

Begravelsen handler om de levende

Præst er optaget af at række evangeliet videre og hjælpe de pårørende

AF KAJA LAUTERBACH

Præstens vigtigste rolle ved en begravelse er at være til stede, være lydhør og lægge øre til de pårørende.

Det siger Viggo Wiwe, der de sidste små ni år har været frivillig præst i LM-frimenigheden Nordvestkirken i København.

"Døden er altid en voldsom oplevelse, som de pårørende kan have brug for at tale igennem mange gange."

Derudover skal præsten hjælpe de pårørende med at begrave afdøde.

"Jeg skal ud og have en samtale med familien. Her skal vi gennemgå ritualer, og så skal jeg først og fremmest lytte til, hvilke ønsker de har til for eksempel salmer, og hvordan det skal foregå," siger han.

Viggo Wiwe tilføjer, at det er vigtigt at være opmærksom på, at han ikke kommer med en masse løsninger og ubevidst kommer til at pådutte de pårørende sine egne ønsker.

For ham er det naturligt at tage udgangspunkt i, at døden er indtruffet, og hvordan det er sket. Derefter vil han

"Præsten skal være meget opmærksom på at være til stede, være lydhør og ikke at komme til at pådutte de efterladte sine egne ønsker," siger Viggo Wiwe.

Viggo Wiwe ser sin opgave ved begravelsen som at tale til de levende – at række dem evangeliet.

spørge ind til den afdødes levnedsløb.

"Her kommer der meget let sjælesørgeriske ting ind, hvor jeg også får anledning til at sige noget om det kristne håb," er hans erfaring.

Forkynd ganske enkelt

Det kan godt være en udfordrende opgave, men Viggo Wiwe understreger, at det er vigtigt ikke at gøre det vanskeliggere, end det er.

Han forklarer, at det hand-

ler om at forkynde så enkelt som muligt. At bruge de mange gode ord fra Bibelen ind i situationen, som for eksempel "Hos Gud Herren er der vej ud af døden" Sl 68,21.

Viggo Wiwe tænker også på Jesu' samtale med Martha og Maria, lige efter deres bror Lazarus var død. Jesus siger til Martha, at hendes bror skal opstå, og hun giver udtryk for, at det ved hun godt.

"Der ligger en eller anden viden om et håb, men Jesus

går videre og peger på sig selv som livet og opstandelsen. Han forkynder helt enkelt og spørger direkte: Tror du det?"

Det er Gud, der dømmer

Viggo Wiwe understreger, at en begravelse er mere end én ting. Det er en afskedsfest, hvor pårørende, venner og familie kan se tilbage på et menneskeliv, der har været iblandt dem. Men i kirken handler det også om en gudstjeneste. Og her er

formålet ikke at fokusere på den døde, men at evangeliet når frem til de efterladte.

Han prøver at tilgodese begge dele ved først at sige nogle ord om den afdøde, og bruger så resten af tiden til forkyndelse.

"Her taler jeg til dem, der deltager i begravelsen. Jeg ser min opgave som at sige noget til de levende – at række dem evangeliet, så de får mulighed for at få et forhold til Jesus Kristus eller at blive styrket i det forhold til ham, de allerede har," siger han.

Frimenighedspræsten understreger, at det ikke er hans opgave at dømme, om

afdøde har troet på Jesus.

"Det er altid Guds opgave at dømme. Det gælder også ved en, der, så langt vi kan vurdere, har levet hele sit liv i troen på Jesus. Her er det heller ikke vores opgave at proklamere, at nu er vedkommende gået ind til den evige herlighed. For det ved vi jo dybest set ikke. Det ved kun Gud," siger han.

"I stedet kan vi snarere trække afdødes liv frem som et godt eksempel på et liv, der er levet med Kristus, som vi ser det – og som et eksempel på, hvordan man kan nå frem til evigt liv, men det er Gud, der udtaler, om et menneske får evigt liv."

Ydmyg og opmuntret af at se på historien

Det er trosstyrkende at se, at tidligere generationers trummerum førte noget med sig, der har fået stor betydning

Historisk bevidsthed og tidligere generationers liv og arbejde er noget, man kan lære af. Det siger LM's afdøde generalsekretær Jens Ole Christensen.

"Man bliver både ydmyg og opmuntret af at se på historien," siger han og uddyber:

"Man opdager nemlig, at ting ikke altid er det, de ser ud til i første omgang. Det, der voksede hurtigt, var måske bare tom luft, mens det, der voksede langsomt viste sig at være frugtbar.

Ved at kigge bagud ser man også, hvor kompleks sager nogle gange er – og man ser Guds mærkelige omveje, anfører han.

Han oplever også, at det er trosstyrkende at få øje på, at tidligere generationers daglige trummerum førte noget med sig, der rækker langt ud over LM egne rækker.

Jens Ole Christensen mener imidlertid, at der også findes en dårlig brug af historien. Nemlig, når man siger, at "fordi de gjorde sådan, skal vi også gøre det". Så bruger man historien til næsten at fastlåse mennesker.

Magtfri dialog

Historisk bevidsthed kan fungere som en magtfri dialog ind i ens eget liv, oplever Jens Ole Christensen.

Jens Ole Christensen vil gerne lære af Møller, Rosenius og Luther, men der er også ting, han tager afstand fra.

"Man kan tænke: Det der vil jeg gerne ligne, men det der ikke så godt. Der traf de et valg lidt i blinde. Eller den fejl kunne jeg have begået."

"Vi skal fastholde, at vores forgængere var børn af deres tid, og at de var syndere. Begge dele kan ses på den måde, de handlede på. Den kan vi bruge til at blive bevidst om, at vi også selv handler på et bestemt punkt i historien og med vores synlighed i spill," siger han og nævner fortrin og svagheder hos både Christian Møller, Rosenius og Luther.

"Jeg vil gerne gå i sine forgængeres fodspor, men ikke i deres træsko," siger han.

"Chr. Møller havde ret i mange ting, men sagde og gjorde undertiden ting på en grovkornet måde. Jeg vil gerne lære af Rosenius' sjælesorg, men tage afstand fra

hans tungsind, og jeg vil gerne lære af Luthers forståelse af evangeliets lys, men tage afstand fra hans nogle gange vanvittige måde at gøre nar af sine modstandere på."

Kritisk og barmhjertig

"Ved at se på andre bliver man på en gang mere kritisk og barmhjertig over for sig selv. Jeg har også truffet valg, som jeg vidste, at man skulle to eller tyve år frem for at se, om de var kloge," siger Jens Ole Christensen.

"Nogle gange kan jeg godt tænke, at det må have været sjovere at være LM's generalsekretær i 1970'erne, da det hele buldrede frem, end i den tussmørketid, jeg har

fået," siger han.

Han mener i øvrigt, at det er vigtigt ikke kun at have ét forbillede, men mange, så man kan tage lidt fra hver og stykke en selvstændig personlighed sammen.

"Ellers bliver man en copy-paste af en enkelt person," siger han.

I de senere år har det været en udfordring for ham at være bevidst om at finde mennesker til forbilleder, der er yngre end han selv. At huske sig selv på, at han kan lære noget af en 40-årigs reaktionsmønster.

"Det er jeg nødt til, for ellers repertoiret af forbilledkandidater mindre og mindre," siger han smilende. *kl*

TEMA

Robert Bladt; Allehelgen gør på en måde døden gennemsigtig for os. Den hjælper os til at se gennem døden, så vi kan få øjenkontakt med Kristus

Øjenkontakten med Jesus bærer gennem døden

Vi kan bruge halloween til at forkynde allehelgens budskab

AF ROBERT BLADT
GENERALSEKRETÆR I KFS
ROBERT@KFS.DK

For mange år siden så jeg filmen *Sommersby* med Richard Gere i hovedrollen. Det er en bemærkelsesværdig historie, som jeg ikke har kunnet slippe siden.

En mand vender hjem til sin landsby, sit hjem og sin kone og søn efter at have været med i den amerikanske borgerkrig. Mrs. Sommersby var egentlig lettet over, at hendes mand var draget i krig, for han var en tyrann.

Hun havde indstillet sig på, at han aldrig vendte tilbage, men pludselig står han i døren. Han er imidlertid grundlæggende forandret. Tilsyneladende af krigen, men både konen, naboerne og hans bidske hund fornemmer, at noget er galt.

Det viser sig, at den hjemvendte ikke er Mr. Sommersby, men hans "dobbeltgænger", som i ly af krigens rædsler har byttet liv og identitet med Mr. Sommersby.

Mrs. Sommersby har en sikker fornemmelse af bedraget, men hun undlader at afsløre ham, fordi hun kommer til at holde af ham. Sådan for alvor.

Kan ikke få øje på sin elskede?

Imidlertid viser det sig, at Mr. Sommersby (den virkelige) ikke kun har haft en anløben moral i forhold til sin kone. Han har også begået et drab, som myndighederne kommer for at holde ham ansvarlig for.

Den falske Mr. Sommersby står nu i valget mellem at tage straffen (som er døden ved hængning) for en forbrydelse, han ikke har begået, eller at afsløre sig selv som en bedrager. Trods tryglen fra Mrs. Sommersby, som i

Hvis vi melder vi os ud af halloween-traditionen, går vi måske glip af muligheden for at fortælle om ham, som vi kan få øjenkontakt med bag død og grav, skriver Robert Bladt.

mellemtiden har født deres datter, vælger han det første. Han foretrækker døden frem for at vende tilbage til sin gamle identitet.

En identitet som tilsyneladende rummer noget endnu værre end døden.

Da han står på skafottet, bagbundet med løkken om halsen omgivet af en stor flok mennesker, indfinder panikken sig. Han kan ikke få øje på sin elskede blandt de mange mennesker. Hans øjne søger hen over skaren, febrilsk efter at få øjenkontakt, inden han får en sæk over hovedet, og bødlen trækker i den stang, der får gulvet til at forsvinde under ham.

Hun ser hans panik og bærer sig vej gennem mængden for at påkalde sig hans opmærksomhed, og endelig får de øjenkontakt. "Mr. Sommersby" ser hende som det sidste, inden lyset i hans øjne slukkes.

Uhygge som underholdning

En på én gang smuk og grusom historie. Men også en uforståelig historie. Hvilket sikkert er grunden til, at jeg ikke har kunnet slippe den. For hvordan kan nogen slutte fred med døden i kraft af relationen til et andet menneske? Det er det uforståelige.

Langt mere logik er der i den moderne halloween-tradition. Den bygger på den kristne fejring af allehelgen. Men halloween er et forsøg på at fejre allehelgen uden Gud. Her er gudsrelationen borte, og tilbage er de mellem menneskelige relationer.

Det betyder også, at vi får svært ved at finde ud af,

hvad vi skal stille op med døden. Vi kan ikke slutte fred med døden i kraft af relationen til vores medmennesker, og derfor er der kun gruen tilbage.

Det, vi gør i halloween-traditionerne, er at lave grin med det, vi ikke kan komme overens med. For ikke at blive overvundet af angsten for døden forsøger vi at pille kraften ud af den ved at lave dødsattire. Græskar med lys som dødningsmasker. Flagermus og edderkopper som mørkets uhyggelige og uforudsigelige repræsentanter. Skeletter og monstre, der går fra dør til dør for at "skræmme" folk til at give dem slik. Uhygge som hyggelig underholdning.

Hvordan får jeg modet til at møde døden?

Den slags skæmt er værdiløs, når vi møder døden i virkeligheden. Den virkelige allehelgen vil i stedet ruste os til at finde fred trods dødens gru.

Den æggende ulogiske historie om Mr. Sommersby er blevet en slags allehelgensprædiken for mig. Ikke fordi den prædiker allehelgens budskab om, at der er en, som er gået gennem død

og grav og har banet en vej for mig. Men fordi historien rejser det spørgsmål, som jeg stiller mig selv: "Hvordan får jeg mod til at dø?"

Filmen synes at påstå, at jeg kan finde det mod i kærligheden til et andet menneske. Den løsning er meget romantisk. Den er også virkeligt utilfredsstillende, for kærligheden overvinder jo ikke døden, døden gør derimod en ende på kærligheden.

Men det mod til at dø og den forlignelse med at skulle dø, som Mr. Sommersby stræber efter, forkyndes os ved allehelgen. Der er en øjenkontakt, som kan give os fred i at være på vej mod død og grav. Det er øjenkontakten med Jesus Kristus.

Halloween er allehelgen uden Gud. Derfor får halloween os til at se på selve døden, og for ikke at gå til i mødet med døden, gør vi os muntre over den. Når vi fejrer allehelgen, er der derimod håb i døden, for allehelgen viser os, at bag døden står Kristus, som er gået gennem død og grav.

Allehelgen gør på en måde døden gennemsigtig for os. Den hjælper os til at se gennem døden, så vi kan få

øjeblikkontakt med Kristus.

Og her har vi den øjenkontakt, som kan give mod og fred til den, som er magtesløs over for døden.

Kristus elsker os med den kærlighed, som døden ikke kan skille os fra. Tværtimod. Når vi tror på Kristus, kommer døden til at gå Kristi ærinde. Døden kommer til at forene mig med Kristus, som elsker mig.

En mulighed for evangeliet

Sammenlignet med allehelgen er halloween en fattig tradition. Den udstiller overfladiskheden og svagheden i at leve uden Gud. Den er ilge så utilfredsstillende som historien om Mr. Sommersby. Det kan vi vælge at være ironiske og fordømmende over for. Men det er mere konstruktivt at bruge det som en anledning til at vidne om den fred og hjælp, som den virkelige allehelgen rummer.

Det kan vi gøre ved at bruge allehelgen til at gøre det kristne håb konkret, når vi mindes dem, der døde med tro på Kristus. De er skilt fra os, og det smelter, men de er forenet med Kristus, og det giver os en glæde at

tænke på og et håb, som forstørre vores længsel efter gensynet med Kristus og med vores søstre og brødre i troen.

Derfor er allehelgen en glædens fest. Den liturgiske farve er hvid, fordi vi fejrer Kristi sejr over død og grav og minder hinanden om hans løfter om, at som han opstod, skal vi opstå.

Det kan vi fejre i kirken, når navnene på de døde læses op, og der gives mulighed for at tænde et lys i håbet om, at de døde ikke kun lever i vores erindring, men også i Guds.

Og vi kan fejre det i vores familier ved at fortælle historierne om de døde og deres vidnesbyrd om troen på Kristus. Det er en tid til at tage på kirkegården og en tid til at synge håbets sange sammen.

Melder vi os ud af halloween-traditionen, går vi måske glip af muligheden for at fortælle om ham, som vi kan få øjenkontakt med bag død og grav. Ham, som kan give os kraft til at leve og mod til at dø. Lad os i stedet vise, at der er fred i at få øjenkontakt med Kristus, som bag døden ønsker at få øjenkontakt med os.

anmeldelser;

Nye bøger

Carl Olof Rosenius:
Gud taler – andagter til hele året
LogosMedia 2015

372 sider – 199,95 kroner

Er en sprogligt moderniseret og forkortet udgave af Rosenius' Husandagtsbog, som har været læst gennem flere generationer.

Lynn Austin:
Evas døtre
Lohse 2015

416 sider – 299,95 kroner

Fås også som lydbog til 249,95 kroner og som e-bog til 199,95 kroner

Stor slægtsroman. Enhver mor, søster og datter vil kunne genkende noget af sig selv i denne spændende og indsigtsfulde roman om kvinderne og deres familier i det 20. århundrede.

Charlotte Thorø:
Gå på opdagelse i Bibelens fortællinger
Lohse 2015

12 sider – 149,95 kroner

Gå på opdagelse i vigtige fortællinger fra Det Nye Testamente genfortalt i et børnevenligt sprog. Historierne handler om Jesus, der møder mennesker. Bogen har folde-ud-sider med farverige landskaber fulde af mennesker og dyr, som børnene kan gå på opdagelse efter.

Ambitiøs, kompetent, overraskende

CD-ANMELDELSE
AF HENRIK BAYMØLLER
MUSIKLÆRER PÅ SOLGAARDEN
HENRIKBAYMOLLER@GMAIL.COM

Nor:lyd
Kom ind

150 kroner

Kom ind har været et både besværligt og berigende bekendtskab for mig. Spoiler-alert: det ender godt, jeg kom ind, og jeg vil forsøge at invitere dig med.

Jeg var forudindtaget, da jeg modtog *Kom ind* og lyttede til det første gang. Jeg kender og beundrer flere af musikerne og havde kæmpeforventninger.

De første minutter af åbningsnummeret *Du bl'r ved* er præcis, hvad jeg håbede og forventede: forrygende og kompleks synth-lyd med knivskarp vokal og state-of-

the-art transparent guitar og suveræn lyrik. Modigt. Åbent. Vibrerende. Det kunne jeg godt have lyttet til et helt album igennem.

Så slutter resten af bandet sig til, og lydbilledet skifter til danskpop fra bedste hylde anno 1989: Sneakers, Tøsedrengene, One-Two.

Denne overraskelse gjorde, at det tog mig nogle gen-

nemlytninger at forstå og at værdsætte Nor:lyds projekt med dette album. Jeg kunne som sagt personligt have nydt, hvis de fine, transparente stemninger nogle gange fik lov at bære hele sange igennem uden at suppleres med traditionel rocklyd.

Efter at have haft albummet i ørerne på en længere busrejse er jeg kommet til at holde af det. Meget. Lyrik-

ken er fremragende, reflekterende og bibelsk og står skarpt foran musikken, som er spillet og indspillet med imponerende professionisme og omhyggelighed. Sangskriverhåndværket er helt i top med lækre, sangbare melodier og harmoniføring med fremdrift og logik.

Mine teenagere er også begejstrede for nor:lyd. De nynner med i bilen og minnes releasekoncerten for *Kom ind* som det absolutte højdepunkt på lovsangsfestivalen A Day of Praise.

Nor:lyd *live* har endnu mere af den spændstighed og transparens, som vi elsker ved *Kom ind*.

Kom ind kan absolut anbefales som årets køb i dansk kristen musik.

Husk, at du støtter kunstneren bedst ved at købe en "rigtig" cd frem for streaming eller iTunes. Cd'en gør sig også bedre under juletræet.

Nye melodier sætter fornyet fokus på teksterne

CD-ANMELDELSE
AF KRISTIANE HUMMELMOSE
MUSIKLÆRER
KCHUMMELMOSE@GMAIL.COM

Filip Kofod
Og Himlen svare amen

Gratis, men donationer modtages med tak på MobilePay 29 92 28 81

Og Himlen svare amen er titlen på en ny cd, som Filip Kofod står bag. Cd'en består af forskellige sange og salmer, som der er sat nye melodier på.

På coveret står, at cd'en er tænkt som et takoffer til Gud. Og kigger man ind i coveret, er der en kort tekst, hvor Filip beskriver, hvordan han i mange år vandrede væk fra Jesus, men oplevede at få lov at blive fundet

af Hyrden.

Filip illustrerer det at blive fundet af Jesus på følgende måde: "Han (Jesus) fik øje på det (fåret), smilede over hele ansigtet, tog fat i det og lagde det op på sine skuldre. "Endelig fandt jeg dig, mit elskede barn!" udbrød han, og satte atter kursen hjemover, glad og lykkelig. Og her ligger jeg så på skuldrene af min frelser, Kristus Jesus ..."

Fantastisk beskrivelse af, hvordan vi som Guds børn ikke skal gøre os fortjent til at være hans. Han leder efter os og ønsker at bære os på sine skuldre! Bedre sted kan man ikke være ...

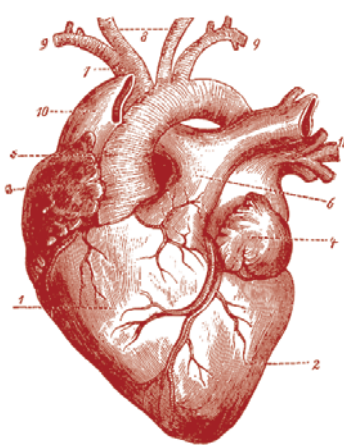
Genremæssigt spænder cd'en bredt. Her kan man både finde ballader med store strygerarrangementer og tung gotisk rock og pop med masser af blæs. Numrene er derfor meget varierede i deres udtryk, da

der både er sange, der bæres af enkelte stemmer og et klaver, mens andre krydres med blandt andet blæsere og strygere. Så der er lidt at finde for enhver smag.

Cd'ens tekster er indholdsrigt og Kristuscentrerede, hvilket er en stor kvalitet ved cd'en. Samtidig er de nye melodier med til at skabe et nyt fokus på teksten, som gør, at man kan få

øje på noget i sangens budskab, som man måske ikke tidligere har været opmærksom på.

Specielt sangene *Kun en dag et øjeblik af gangen* og *Bred dine nådesvinger* har fået virkelig smukke melodier, som er med til at bære teksten frem på en god måde. Det samme gælder det hemmelige ekstranummer *Han søgte mig i nåde*.

hjerterstarter⁺

– nåden i Guds hjerte

På LM's Landsmøde 2016 kan du blandt andre høre:

Peter Techow

Michael Mørch

Dan Hessellund

Vi ses den 22.-24. april!

» Judit og Henning Hansen; Tak til Jens Ole Christensen for at have været en samlende person i LM

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Tak og ros til Jens Ole Christensen

AF JUDIT OG HENNING HANSEN
ESBJERG
JUDIT.HENNING@BBSYD.DK

Tak til dig Jens Ole for din tid som generalsekretær i LM. Du har gjort det rigtig godt. I en tid med mange brydninger har du forstået at håndtere de forskellige meninger

med stor visdom. Du har aldrig lagt skjul på, dit eget ståsted i de mange debatter om folkekirken. Samtidig har du givet plads til andre synspunkter end dine egne. Derved har du været en samlende person for LM. Vi er derfor dybt uenige med redaktøren for *Tro &*

Mission, når han som leder-skribent i bladet nummer 17 siger, at du har været en stærk udenrigsminister, men en "svag" indenrigsminister. Du har på en flot måde været LM's ansigt udadtil. Det har mange været taknemmelige over og lidt stolte af. Tak for dit virke som

LM's indenrigsminister. Vi behøver ikke altid at være enige, men visdommen består i at manøvre skibet i et uroligt farvand, uden det bliver ødelagt af de farlige skær. Det har du gjort med stor dygtighed. Vi beder om Guds velsignelse over dit fremtidige virke.

» Rørt og vildledt af bog om møde med Jesus

AF MICHAEL LERCHE NYGAARD
KOLDING

Jeg vil gerne advare imod at bruge en bestemt bog som opbyggelig læsning. Det drejer sig Charlotte Rørth's *Jeg mødte Jesus – Bekennelser fra en modvilligt troende*, som anvendes i blandt andet bibelkredssammenhæng.

Bogen har vakt stor opsigt efter positiv medieomtale.

Den skildrer dels, hvordan Charlotte Rørth som almindelig sekulariseret dansker overraskes af at se Jesus lyslevende for sig i en spansk kirke; dels hvordan

hun fortolker sine syner efterfølgende. Jeg tvivler ikke på Charlotte Rørth's ærlighed. Hun ønsker helt sikkert ikke at føre nogen bag lyset. Og hvorfor skulle hun ikke se Jesus i et syn? Det gør jo mange i disse år.

Mærkeligt er det, at Jesus i synet siger: "Jeg stoler på dig", og ikke noget om, at forfatteren skal stole på ham. Men hvem ved, hvad Gud har i ærmet? Mere foruroligende er det, at synet af Jesus tilsyneladende ikke fører til fokus på, hvad han vil, eller hvad han har gjort. Og rent ud alarmerende er vildledningen fra nyreligiøse

terapeuter og bibelkritiske teologer, da forfatteren søger en forklaring på sin oplevelse.

Størstedelen af bogen består af det virvar af forklaringer, hun får, og som hun af gode grunde ikke ved, hvad hun skal stille op med. På den måde bliver Charlotte først rørt og siden vildledt.

Der er også sunde forklaringer i mængden, men samlet set ligger bogen langt fra den sunde lære. I øvrigt tages oplevelserne flere gange til indtægt for, at optagethed af læren er en misforståelse. Hvad Jesus mener, spiller ikke rigtig no-

gen rolle. Fordi bogen er et sammensurium af kristendom og rigtig meget andet, vil jeg advare imod at bruge den som opbyggelig litteratur. Jeg mener ikke, at det er ansvarligt at henvise søgende mennesker eller nye kristne til den. De mange ikke-kristne forklaringer vildleder, og vil nemt give mennesker appetit på at lære mere om hinduismen, bibelkritikken eller et berømt nyreligiøst center, som får flot omtale. Så selv om bogen måske tager udgangspunkt i et ægte møde med Jesus, risikerer man ved læsningen at blive ført bort fra ham.

leder;

Følg Gud på hans mission

BIBELN ER ÉN lang beretning om, hvordan Gud målbevidst og gennem tusinder af år arbejder på at gøre det muligt igen at få fællesskab med fortabte mennesker. Det kulminerer med, at han i sin ufattelige kærlighed ofrer sin eneste søn for at kunne give evigt liv til enhver, som tror.

Det er Guds mission, og Bibelen gør det tindrende klart, at missionen netop er: Guds. Han handler og gennemfører sin plan – på trods af menneskelig svaghed og endda ulydighed hos sine tjenere. Tænk for eksempel på Jonas, der rejste den stik modsatte vej, da Gud kaldte ham til at rejse til Nineve. Men ikke desto mindre ender beretningen med, at 120.000 hedninger i Nineve omvender sig.

Gud har en mission – og han fører den suverænt igennem. Hvor er det opmuntrende og inspirerende!

I APOSTLENES GERNINGER (kapitel 16) kan vi læse, hvordan Paulus sammen med Silas tager af sted på sin anden missionsrejse. Afrejsen er kaotisk og overskygges af en bitter strid mellem de gamle kamp- og rejsefæller Paulus og Barnabas (ApG 15,39). Da de endelig kommer af sted, må de imidlertid opgive strategien om at besøge de nye menigheder, der var blevet dannet i det nuværende Tyrkiet på den første missionsrejse. Helligånden forhindrede dem i det (ApG 16,6) og førte dem i stedet til Grækenland.

Således kom evangeliet til Europa. Ikke fordi mennesker havde planlagt det, men fordi to af Guds tjenere lyttede til Guds Ånd – og fulgte ham. Eller for at sige det på en anden måde: De lyttede til Gud og fulgte hans kald til at være med i hans mission.

Som Guds børn er vi sendt til verden. Og det befriende er, at vi ikke sendes ud på vores egen mission, men derimod er en del af Guds mission! Gud arbejder ved sin Ånd, og han er altid foran os. Udfordringen er derfor at følge Gud på hans mission.

HVOR ER DET så, Gud konkret i dag kalder os til at følge ham på hans mission?

Det spørgsmål må vi hver især personligt – og i fællesskabet i vores forsamlinger – holde åbent og leve med i bøn for Guds ansigt.

I den sammenhæng er det tankevækkende, at der i disse måneder kommer tusindvis af flygtninge til Europa og heraf mange muslimer, som den kristne kirke ikke har haft mulighed for at nå med evangeliet i deres hjemlande. Hvordan det i øvrigt skal håndteres politisk, kan vi have forskellige holdninger til, og det er helt legitimt.

Men de store spørgsmål er: Hvorfor sender historiens Gud, der har al magt og styrer alt, disse folk til os? Hvordan kalder han os til at følge sin mission i denne nye situation?

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

mindeord;

Verner Højgaard Jensen, Hillerød, døde den 20. september, 87 år gammel. Åndsfrisk, men svært mærket af sygdom. Begravelsen fandt sted i Hillerød kirke med mindesamvær i missionshuset Bethania.

Lilly og Verner kom med tre børn i 1956 fra Ølgod til Gilleleje som bestyrerpar af Kristeligt Feriehjem. Fra 1961 til 1996 bestyrede de KFUM og K's Missionshotel i Hillerød og genskabte med flid hotellets renommé. Talrige familiefester blev afholdt i de gode rammer. Lilly døde i 2014 efter flere års svækkelse. Verner passede hende med omsorg.

Verner var en habil skakspiller og en respekteret feltornitolog. Interesserede sig brændende for staten

Israel og fodbold. Musikøre og digterhjerter medførte over tusind sange til alvor og fest.

Gråspurv-drosselrørsanger-bæver-myre-trærdeder-stålorem-sommerfugle. En livslang undren over naturen prægede ham. Års iagttagelser af fugle i Hillerød Slotssø blev afleveret til Københavns universitets Ferskvandslaboratorium.

En flittig bibellæser, en beskeden og nøjsom person, et kontaktskabende og varmhjertet menneske har lagt sin bibel og stillet sin kikkert. Død i troen på den korsfæstede og opstandne frelser, vor Herre Jesus Kristus.

Carsten Prindahl Lorentsen
Fredensborg

Vi har mistet en af vores meget trofaste venner gennem mere end 60 år, idet Hans Nielsen, Nexø, sov ind den 3. oktober i forvisning om, at Jesu løfter om opstandelsen snart ville blive en virkelighed for ham.

Hans blev 84 år, er født i Koldby, Ballum Sønderjylland, havde en god ungdom med base i den derværende vennekreds med gode åndelige vejledere. Hans kom på LMH, og her mødte han Grethe, som han blev gift med i september 1955. De nåede at holde diamantbryllup med familie og venner. Vi følte nok alle, at det bar mod afskeden, men en afsked med håb.

I fællesskabet blev Hans betroet flere opgaver, blandt andet medvir-

kede han i søndagsskolearbejdet, blev formand i ungdomskredsen, var med i bestyrelsen og formand i menighedsrådet.

Vi er mange, der vil huske hans inderlige forbøn i fællesskabet, ligesom deres seks børns livsbane lå ham meget på sinde.

Vi vil takke Gud for at have haft Hans iblandt os og tænker på savnet, der er opstået for Grethe og børnene med familier.

Annie og Ernst Paulsen
Nexø

Tro & Mission bringer gerne mindeord. Et passende omfang vil være 1.000 anslag inklusive mellemrum. Er det længere, forbeholder redaktionen sig ret til at forkorte det.

Jakobs Blomsterforum

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

KH ELMBO
Et rigtigt hjem!

Elmebo er et kristent bofællesskab, et hjem for 10 voksne med nedsat funktionsevne.

Vi søger en pædagog/hjemmevejleder på fuld tid til at indgå i vores tværfaglige team af dygtige medarbejdere til hverdag og fest – og på ture.

Du har en kristen livsholdning og deler vort menneskesyn: Alle mennesker er værdifulde. Du har flair for pædagogik. Du har sikkert en pædagogisk uddannelse, men brænder efter at udvikle dig sammen med dygtige kolleger.

Er du vores nye kollega?

Ansøgningsfristen er 22. november med ansættelsessamtaler ugen efter. Ansættelse pr. 1. januar 2016 eller efter aftale. Kontakt Jette og Preben Nielsen på mobil 20 21 18 60 eller jp@elmebo.dk.

Læs opslaget og mere om Elmebo på www.elmebo.dk.

Bofællesskabet Elmebo, Elmevej 4A, 4293 Dianalund

Lemvig kristne Friskole søger skoleleder (genopslag)

Da vores nuværende skoleleder gennem 7½ år har fået andet job, søger vi en ny skoleleder med tiltrædelse snarest muligt.

Der er tale om en fuldtidsstilling med såvel pædagogisk som administrativ ledelse samt undervisning efter aftale.

Se detaljeret stillingsopslag på www.lemvigkristnefriskole.dk

Ansøgningsfrist den 22. november 2015

For mere information kontakt formand for bestyrelsen Kristian Lund på 4025-9510. Ansættelsen sker efter overenskomst mellem Finansministeriet og Lærernes Centralorganisation.

Frem med evangeliet

Inspirationsdag for kredse, frimenigheder og mødepladser i LM

LØRDAG DEN 21. NOVEMBER
i Vejle

Husk at tilmelde dig - nu!
Læs mere på www.dlm.dk

Nyheder

PRÆDIKENER
Noget på hjerte
61 prædikener til årets søn- og helligdage skrevet af fire erfarne præster: **Niels Nymann Eriksen, Peter Østergaard Jacobsen, Frederik Berggren Smidt og Jørgen Sejergaard.**
De er forskellige som personer og har hver deres særlige måde at prædike på, men de er fælles om en grundlæggende tillid til Bibelen som Guds ord.
258 sider
249,95

LEIF ANDERSEN
Kroppen og ånden
Sjælesorgens basis
»Bogen er direkte, spændende og sprællevende med overraskende sprog, billedillustrationer og skæve vinkler. Bedst af alt: Her finder man både bæredygtig teologi og sund psykologi gennemtænkt og anvendt som basis for sjælesorgen i dyb respekt for det enkelte menneske.«
Jørgen Due Madsen, overlæge, speciallæge i psykiatri
496 sider
349,95

Lohse | LogosMedia | Credo | Fokal | Kolon | Refleks
Forlagsgruppen Lohse · 75 93 44 55 · info@lohse.dk lohse.dk

Holland - klassisk og nyt

Se tusindvis af smukke blomster i den berømte blomsterpark Keukenhof. Vær med til gudstjenste i Den Danske Sømandskirke i Rotterdam, og hør om deres arbejde.
Dato: 27. april - 2. maj
Rejseledere: Bodil og Peter Lanting

Hurtig tilmelding. Efter d. 15/2 - forhør om plads

Læs mere om rejsen på vores hjemmeside, eller kontakt 7592 2022

felix rejser.dk

FREDERIKSBORG apotek

Slotsgade 26, 3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00
apoteker Troels Ingemann
www.frederiksborg-apotek.dk

Apoteket har døgnvagt

nyhedsmail:

Modtag nyt fra LM direkte i din indbakke. Tilmeld dig på www.dlm.dk/nyt.

penta byg a|s
HOVED- OG TOTALENTREPRISER

pentabyg.dk

24:12 ER UDE NU

Læs det.
Giv det til din kollega.
Giv det til din ven.
Giv det til din familie.
Giv det til din nabo.

Pris: 49,95 kr.

Bestilles på lohse.dk/24-12

24/12
Et julegavebøger
300 m² fyldt med gaver
DU MILDE HIMMEL
En malerkunstner holder jul
MAN FORNEMMER, AT DERES ENESTE RIGTIGE SANDE VEN ER GUD
Louise Adrian
Leder af Socialmisjonens Forfatter

Fanny Crosby; Priste sig lykkelig over at være blind, fordi Jesu ansigt ville være det første ansigt, hun nogen sinde ville få at se, når hun engang kom i himlen

100 år med Fanny Crosbys sange

Amerikansk sangskriver havde stort fokus på Jesus – og på dem, der havde brug for hjælp

AF PER WESTH JENSEN

Fanny Crosby skrev ofte seks til syv sange om dagen.

Med klassikere som *Salige vished* og *Jesus, hold mig ved dit kors* har den amerikanske sangskriver Fanny Crosby givet et stort bidrag til den kristne sangskat. I år er det hundrede år, siden hun døde.

Flere af Fanny Crosbys sange rummer en stærk opmuntring til at holde fast i troen på Gud gennem prøvelser i livet.

I sangen *Hele vejen går han med* (SOS 67) lægger hun tryk på Guds hænder og tvivler ikke på hans godhed.

Hele vejen går han med mig, hvilken hvile for min ånd! Kan jeg tvivle på hans godhed, når jeg føres af hans hånd?

Klagede aldrig

Der kunne ellers være grund til at tvivle. Da Fanny Crosby var nogle få uger gammel, fik hun en øjensygdom. Den

lokale læge var rejst bort og kunne derfor ikke tilse hende i tide. Øjnene blev aldrig raske igen, og Fanny Crosby blev blind.

Men selvom der var udfordringer ved at være blind, klagede hun aldrig over sin situation. Tværtimod priste hun sig lykkelig. For som hun sagde, var Jesu ansigt det første ansigt, hun nogensinde ville få at se, når hun engang kom i himlen.

Når man vokser op uden at kunne se og læse, får hukommelsen en særlig betydning. Sådan var det for Fanny Crosby, der allerede som barn lærte fem kapitler i Bibelen udenad – hver uge.

Hun kunne gengive Mosebøgerne, Evangelierne og mange af Salmerne frit fra

FOTO: WIKIPEDIA

hukommelsen i en meget ung alder, skriver *Christianity Today*.

Stor arbejdsomhed

Denne arbejdsomhed gjaldt også poesien. Fanny Crosby havde en aftale om at levere tre salmer om ugen til udgivelse, men ofte skrev hun

seks til syv om dagen.

Hun mestrede både de meget avancerede salmer og de mere enkle sange. Ofte rammer hun plet, når hun skal beskrive evangeliet. Det ses for eksempel i sangen *Tal til mit hjerte om Jesus* (SOS 707), hvor hun skriver:

Mind mig om Frelserens smerte, tårer og blodige sved, lidelsens vej, som til andre skænkede frihed og fred.

Den frihed og fred, som Fanny Crosby havde fået del i, ønskede hun at dele med andre. Hun boede en stor

del af sit liv i nogle af New Yorks udsatte kvarterer. Der var mange fattige, og den menneskelige lidelse hun så, fik hende til at medvirke i hjælpearbejde for de udsatte.

Indtægterne fra hendes digte og sange, gav hun ofte væk til dem, der havde brug for hjælp.

Og så var penge ikke den største værdi i hendes liv. I en af de mest kendte sange, *Salige vished* (SOS 544) sætter hun fokus på Jesus, der er grunden til hendes glæde.

Han er min glæde, han er min sang. Ham vil jeg prise livsdagen lang. Ham skal jeg evigt love hos Gud. Han er min brudgom, jeg er hans brud.

Fanny Crosby forstod sig selv med at digte helt til sidste, og hun døde kort før sin 95-års fødselsdag i 1915. Hun har ni sange med i *Sange og Salmer* og har i alt skrevet mere end 8.000 sange.

Flygel til salg. Ældre sortlakeret tysk flygel sælges. Grundigt istandsat. Flygelbænk medfølger. Pris 10.000 kr. Henvendelse på telefonnummer 27445687 eller 86170840.

TEAMLEDERE TIL TANZANIA OG CAMBODJA

Luthersk Mission søger teamledere til arbejdet i Tanzania og Cambodja.

Som teamleder bor du i missionslandet. Du har personaleansvar for missionærer og volontører, er den primære kontakt til de lokale samarbejdspartnere og har ansvar for administration og økonomi. Lokale missionsprojekter kan også blive en del af stillingen.

Læs mere på dlm.dk/job eller kontakt vicegeneralsekretær Carsten Skovgaard-Holm på 4820 7684 eller csh@dlm.dk

www.dlm.dk

Her finder du inspiration, nyheder, fakta, vidnesbyrd, anmeldelser og meget mere!

I umi genbrug

Luthersk Missions genbrugsbutikker modtager gerne alt, som er for godt til at kassere, men egnet til genbrug.

Du finder os her:

AGERSKOV: Tværgade 2, tlf. 29 72 99 84

AABENRAA: LI. Kolstrup 40, tlf. 74 75 00 80

GI LLELEJE: Østergade 2, tlf. 32 62 00 56

HILLERØD: Helsingørsgade 19b, tlf. 33 12 00 56

KOLDING: Mosevej 68, tlf. 29 88 60 99

NEXØ: Sdr. Hammer 55, tlf. 56 49 32 11

SKJERN: Svinget 10, tlf. 40 83 68 40

VI DEBÆK: Midtgårdsvej 2, tlf. 42 18 42 18

[I umi genbrug. dk](http://Iumi.genbrug.dk)

mit bibelvers;

AF AMESGINEW MERID
4. ÅRS B.T.H. STUDERENDE PÅ TABOR
EVANGELICAL COLLEGE

"Så lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklammer os, og holde ud i det løb, der ligger foran os, idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone" (Hebr 12 1-2).

Disse vers er i mit hjerte. De viser mig, at jeg har en rollemodel i livet, i troen og i den tjeneste, jeg er sat i. Jeg har et spor, som jeg må følge. Løbet er lagt til rette for mig. Jesus har løbet løbet, og nu får jeg lov at løbe det med ham som min Herre. Mine øjne må være rettet på Jesus.

Det er en stor opmuntring for mig at vide, at Abraham, Daniel og de andre store mænd fra Bibelen står omkring mig og hepper på, at jeg løber løbet. Selv når der er problemer i mit liv, så ved jeg, at Jesus, som er min rollemodel, har gået igennem lidelser.

Det er et hovedvers for mig i mit liv.

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af missionær Anne-Lene Olofson, studerende Emil Solgaard og jurist Susanne Harstad

Kendetegn: næstekærlighed

AF SUSANNE HARSTAD
KØBENHAVN

Klokken var 19.33. Vi havde lige puttet vores børn, og alt åndede

(endelig!) fred og ro. Da ringede min mands telefon, og jeg kunne høre, at det ikke var en helt sædvanlig samtale. En hjemløs mand havde fundet min mands telefonnummer på vores kirkes hjemmeside og ringede til ham i den tro, at min mand var præst – det er han altså ikke.

Manden var kort fortalt blevet sat ud af sit hjem, havde tre kroner på lommen, var sulten og manglede et sted at sove. Nu kunne

han ikke klare mere og i desperation ringede han til "præsten". Min mand aftalte at mødes med ham for at finde ud af, hvordan han bedst muligt kunne hjælpe ham. Det endte med, at de kørte ind til et værested, hvor manden blev tilbudt mad og overnatning. De sad og snakkede et par timer, hvor min mand fik det meste af mandens på mange måder tragiske livshistorie. De sms'er stadig af og til sammen.

I mange menneskers optik er et af kendetegnene ved folk, der kalder sig kristne, at de forsøger at være ekstra næstekærlige. Det er ikke et helt skidt mærkat at få klistret på sig. Vi er sat her i verden af Guds nåde og kærlighed. Vi ved, hvad nåde betyder, fordi vi er blevet frelst af den. Vi ved, hvad sand kærlighed handler om, fordi vi kender ham, der elskede os først. En af vores fornemmeste opgaver

herfra er at underbygge folks antagelse om, at vores handlinger udspringer fra denne tro.

Vores nye ven forbandt "præsten" med kristendom, som han forbandt med næstekærlighed, som han forbandt med hjælp nu og her. Vi fik serveret en helt gratis lejlighed til at hejse flaget for det mærkat, vi som kristne bærer rundt på: at vi er formidlere af Guds nåde og kærlighed.

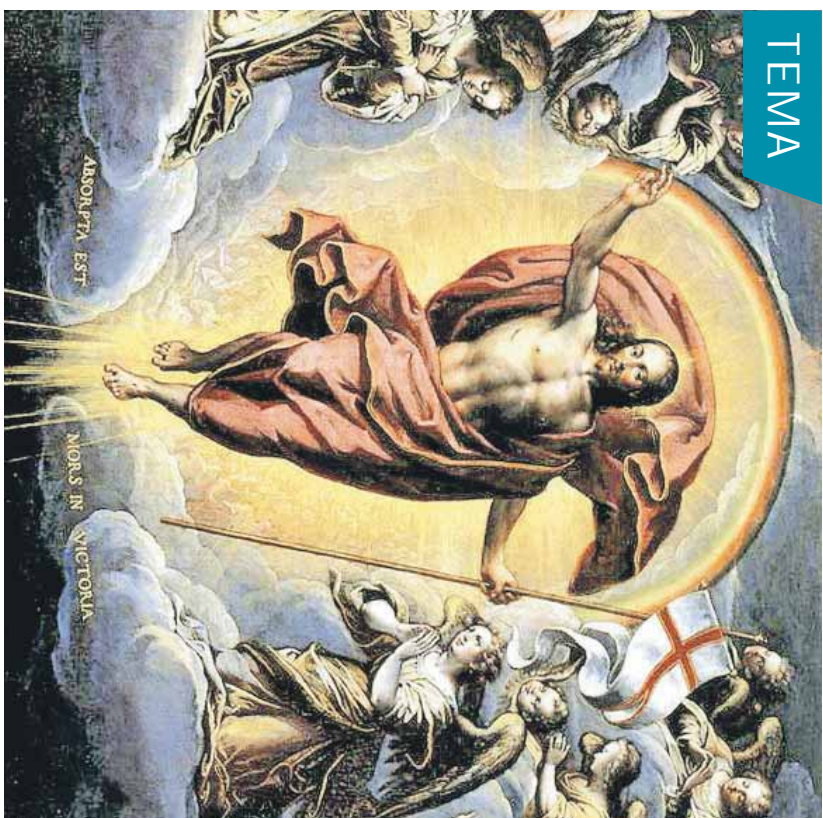
Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST DANMARK
ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 7. november 2015

LM LUTHERSK MISSION
tro & mission
inspiration | nærvær | holdning
19 | 7. november 2015
Årgang 115

Den 23.-24. november var der landsgeneral-forsamling i LM. Blandt punkterne var strategi for det internationale missionsarbejde og gensidig inspiration til national mission

FOTO: WAITING FOR THE WORLD

TEMA

Allehelgen;

I forbindelse med reformationen blev helledagen allehelgensdag lagt den første søndag i november. Det er både en mindedag for de døde og en dag, hvor man fejrer Kristi sejr over død og grav

.....
Læs tema side 9-II

18-årige Rebekka Mogensen fra Astrup har startet et børnekor op. Hun synes, det er en fest at se børn synge

Fanny Crosby skrev mere end 8.000 sange. Trods blindhed tvilende hun aldrig på Guds godhed

I organisationen Musa-laha viser palæstinske Nour jøder og arabere, at Kristus er vejen til forsoning

.....
4

.....
15

.....
6